

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

H

72

GLAMSBJERG FRI & EFTERSKOLE

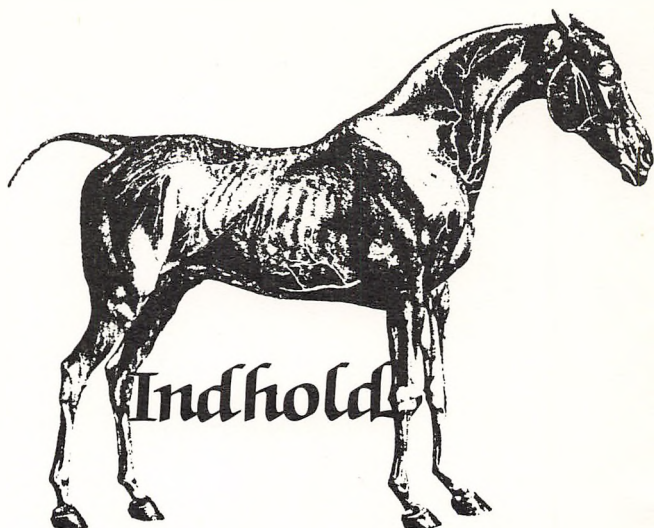

Aarsskrift 1984·85

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

Forside og papirklip:
Kirsten Winther.

Lay-out:
Poul Riis Svendsen
og Morten Winther.

Om årsskriftet: Søren Henriksen	side	3
Siden sidst: Søren Henriksen	"	4
Lis Brandts 25 års jubilæum, interview i denne an- ledning	"	6
Velkommen Gitte Klausen	"	10
Kortfattet præsentation af Torben Søder	"	12
I skrivende stund : han: w	"	14
Ludvig Holberg: Før var der knap skrevet på dansk en bog	"	16
Ludvig Holberg 1684 - 1754: Søren Henriksen	"	20
Indtryk fra en rejse til DDR: Else Lange	"	22
Skolens bestyrelse	"	30
Medarbejdere	"	31
Udgåede elever juni 1984	"	32
Elevbilleder	"	34
Efterskolen 1983/84	"	36
En nytårshilsen til gamle elever: Ditte og Søren ..	"	38
Elevforening	"	39
Hilsen til sidste årgang: Mikael Kristiansen	"	40
Elevmøde og fest for gamle elever: Søren Henriksen .	"	41
Jubilæum: Mikael Kristiansen	"	42
Elevforeningens bestyrelse	"	43
Foreningens arbejde 1984: Mikael Kristiansen	"	45
"Gamle elever" skriver	"	46
Kommentar fra udlæggerne	"	58
Glamsbjerg Fri- og efterskoles elevforening regn- skab for 1983/84	"	59

Dette årsskrift kommer senere ud end det plejer, og det er der to grunde til. Først den menneskelige, at vi blev forsinket med færdiggørelsen - det har vi været før - men denne gang så meget, at det nærmede sig halsløs gerning at satse på udsendelse før jul - ikke mindst da vi nødigt ville give køb på et udseende af kvalitet, som vi har vænnet os til de senere år. Men dertil kom så, at elevforeningens bestyrelse allerede nu er begyndt at planlægge et festskrift i anledning af foreningens 75 års jubilæum i sommeren 1986. Vi traf derfor den alt i alt fornuftige beslutning at udskyde udsendelsen af dette skrift til begyndelsen af 1985 og lade det dække årene 1984 og 1985 og så sætte elevforeningens og skolens samlede kræfter ind på festskriftet 1986.

Med denne undskyldning og forklaring er der så tilbage på redaktionens vegne at ønske alle læsere et godt og lykkebringende 1985 og på gensyn i 1986.

Siden Sidst

Under denne overskrift skal fortælles om, hvad der er sket siden sidste årsskrift, dog sådan, at det først og fremmest skal være en omtale af hændelser og begivenheder, som kan have interesse for dem, der ikke mere har deres daglige gang på skolen.

Lad mig som sædvanlig begynde med personalesiden.

Bitten i køkkenet er gået på efterløn fra 1. juli efter 10 års ansættelse hos os; men som efterlønsmodtager må man arbejde op til 200 timer om året, og derfor har vi kunnet lave den for skolen fornuftige af-tale, at Bitten kommer og hjælper os ved de større arrangementer, ligesom hun har lovet at være os behjælpelig, hvis det øvrige køkkenpersonale skulle blive ramt af sygdom. Vi har altså sagt farvel til Bitten som en del af køkkenets faste stok, men både I og vi vil fortsat kunne se både Bitten og hendes husbond Egon hos os, og det er glædeligt.

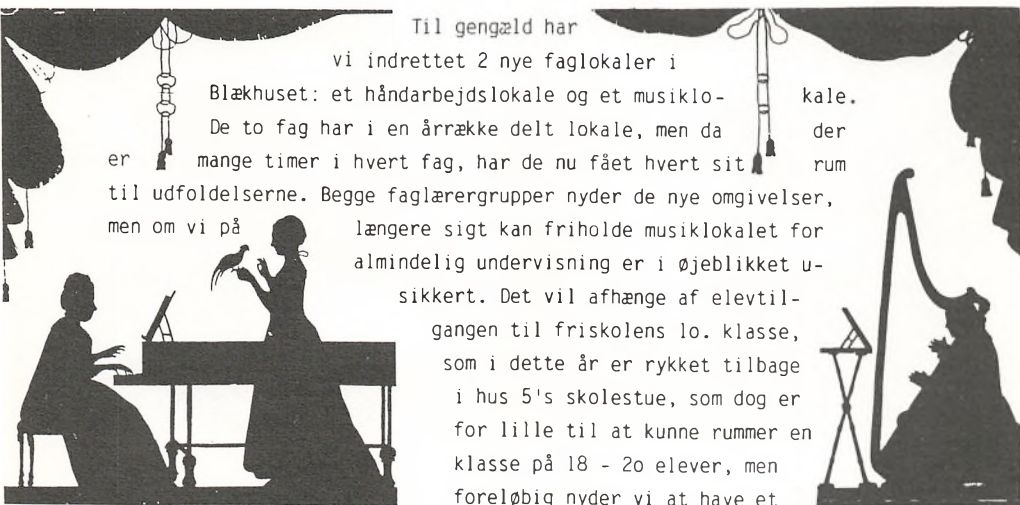
Og så har Hans Werge orlov i dette skoleår for at undersøge om hans gamle fag, journalistikken, stadig har den gamle tiltrækningskraft. Hans har fået tilbudt et spændende job ved sin gamle avis, Vejle Amts Folkeblad, dels som den, der skal skabe et liv omkring bladet gennem mange forskellige aktiviteter, dels som skrivende medarbejder. Hans er glad for den nye udfordring og regner da også med fortsat ansættelse ved VAF, men har altså et sikkerhedsnet spændt ud gennem orloven fra skolen. I Hans's sted har vi ansat Torben Søder, der er uddannet på Skårup Seminarium med musik og engelsk som linjefag. Andet steds i skriftet er der en nærmere omtale af Torben Søder, så jeg vil nøjes med her at konstatere, at Torben ser ud til at falde godt til hos os, og at vi er glade for hans virke. Hans mu-

sikalske kunnen har vi allerede ved flere lejligheder kunnet glæde os over.

Endelig har vi ansat en halvtids skolesekretær til at aflaste Jenny og mig med alt det papirarbejde, som der er i forbindelse med administratio-
nen af en kombineret skole. Den nye medhjælp er Gitte Klausen, der er gift med Ole Klausen, som har været lærer hos os nu i snart 2 år. Gitte er en dygtig og sikker pige, hvis solide arbejdskraft og gode overblik vi alle har glæde af.

Og lad mig så slutte personaleafdelingen af med, at vi nu er nået til den 4. i rækken af 25-års jubilarer: Lis Brandt, der blev ansat på skolen den 1. august 1959. Lige som de 3 foregående jubilarer runder Lis 25-års hjørnet i fineste stil. Ikke alene bestrider hun fuldt skema på skolen stadig med engelsk og tysk som vigtigste fagområder, men Lis klarer desuden den meget krævende opgave som formand for den fynske afdeling af Dansk Friskoleforening, og selv om vi i Holbergs og Grundtvigs ånd bør beflitte os på at skrive og tale dansk, må en enkelt angloisme kunne tillades, når det er en engelsklærer, det drejer sig om, idet det om Lis er meget dækkende at skrive: Hun er still going strong.

Byggeri har der ikke været noget af siden sidst, men vi skal til at planlægge en tilbygning til Kærnehuset for at få lavet et skolebibliotek og et lærerværelse, men vi har ikke holdt det første udvalgsmøde om sagen endnu, så det kan først få en nærmere omtale i næste årsskrift.

lokale, der udelukkende bruges til musikundervisningen, og det kan da også være, at vi kan finde en bedre løsning på lo. klasses skolestueproblem end musiklokalet.

Søren Henriksen

I anledning af *Lis Brandts*
25 års jubilæum

har vi bedt hende gøre sig

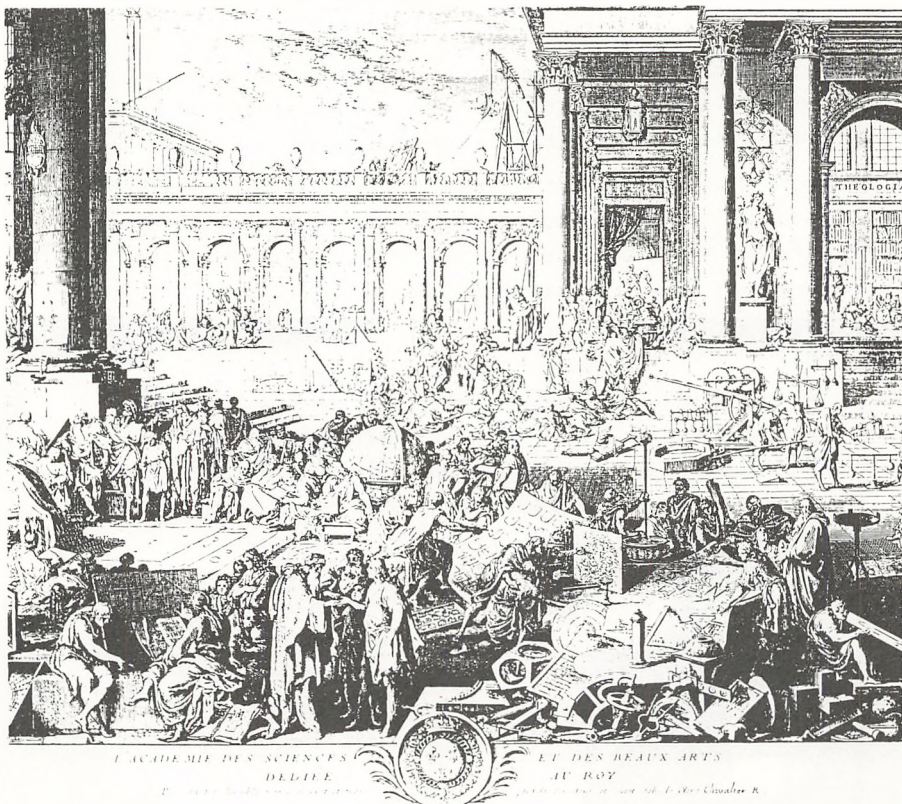
nogle tanker om alle disse år.

Skolen lå jo ikke på Krengerupvej, da du kom hertil.

Nej, I 1959 da jeg startede her på Fri- og Efterskolen foregik al undervisning på Skolevej. Ingen drømte dengang om, at skolen skulle flyttes så langt uden for byen som til Krengerupvej. Det ville blive skolens undergang, var man sikker på.

Hvordan oplevede du skolen?

Skolen var en meget broget landhandel. Friskolens sidste skud var gymnasi-

et, som startede dette år. I øvrigt grunden til at jeg kom til Glamsbjerg, da det var det eneste sted i landet hvor min mand, Gunnar kunne få arbejde. Det første år delte vi altså arbejdsplads, for selv om selve gymna-

sieundervisningen foregik på Hovedskolen (den senere Glamsbjergskole) hvor de første gymnasieklasser havde hjemme, indtil gymnasiet blev bygget færdigt og taget i brug, skulle den ene af vores 1. realer flytte med gymnasiet, og de nye gymnasielærere underviste disse elever på Friskolen. - Inden for skolens egne vægge havde vi altså 3 årig realafdeling, 2 årigt kursus, efterskole og en 7.klasset børneskole.

Hvordan var søgningen til skolen?

Der var ingen overbygning i kommunen, så vi fik så godt som alle unge mennesker fra kommunen, der ønskede at få mere end 7 års skolegang. De kunne vælge efterskole, realafdeling eller præliminærkursus. Kursuseleverne var dog ofte noget ældre og - som efterskoleeleverne fra hele landet boede de enten på skolen eller i lejede lokaler ude i byen. - Ja, vi var i konstant lokalemangel. Der blev undervist de mærkvædigste steder; jeg er sikker på, det varede adskillige måneder, før jeg fandt sløjdløkalet oven på gymnastiksalen. 1. klasse blev undervist på et depot. De kunne nu også sagtens

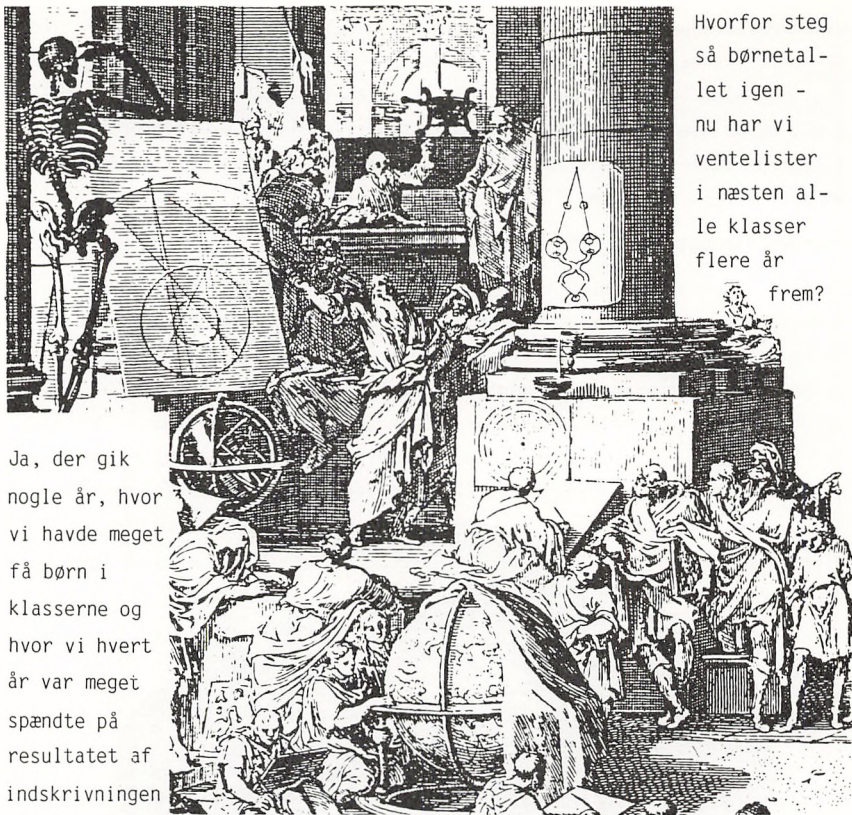

være der, for de var

kun to. -

Kun 2. Hvordan kunne det gå til?

Børneskolen var nok et lidt forsømt område i de år. Kommuneskolerne rundt omkring blev lagt sammen og der blev bygget fine nye skoler (Brahesholmskolen). Det mærkedes med det samme på børnetallet i Friskolen - men så tog lærerne fat!! Inden længe vrimlede det med småbørn. Det var ganske almindeligt, at man havde både 4 og 5 børn ud over hvad lærerne husede af plejebørn fra Grønland. I en del år var i mange klasser 1/3 af børnene lærerbørn og det kunne nok være en prøvelse for en vikar at komme ind i en sådan klasse. Nu skal jeg ikke hermed antyde at lærerne i ren og skær solidaritet med skolens trængsler avlede de mange børn - vi har nok også ønsket dem. Der har i hvert fald ikke været én for mange.

Ja, der gik nogle år, hvor vi havde meget få børn i klasserne og hvor vi hvert år var meget spændte på resultatet af indskrivningen til 1. klasse.

Hvorfor steg så børnetallet igen - nu har vi ventelister i næsten alle klasser flere år frem?

Men i slutningen af 60'erne vendte det, og vi havde tilmeldinger hver måned af nye børn. - Grundene er sikkert mange: vi reklamerede for os selv, Friskolen fik den første børnehaveklasse på Fyn, vi havde legestue om eftermiddagen for de mindste, der var et stabilt lærerkollegium, de andre skoler her omkring blev store, men det vigtigste, tror jeg nok, er at vi fra at være en god privat skole ændrede os, så vi blev en holdningsskole, som ikke er bange for at fortælle, hvad vi står for. Skolen fandt sin linie, holdt lærerne fast på den og forældre, som ønsker den holdning og den påvirkning af deres børn, fandt vej til skolen.

Howdan synes du samarbejdet med forældrene har været og er?

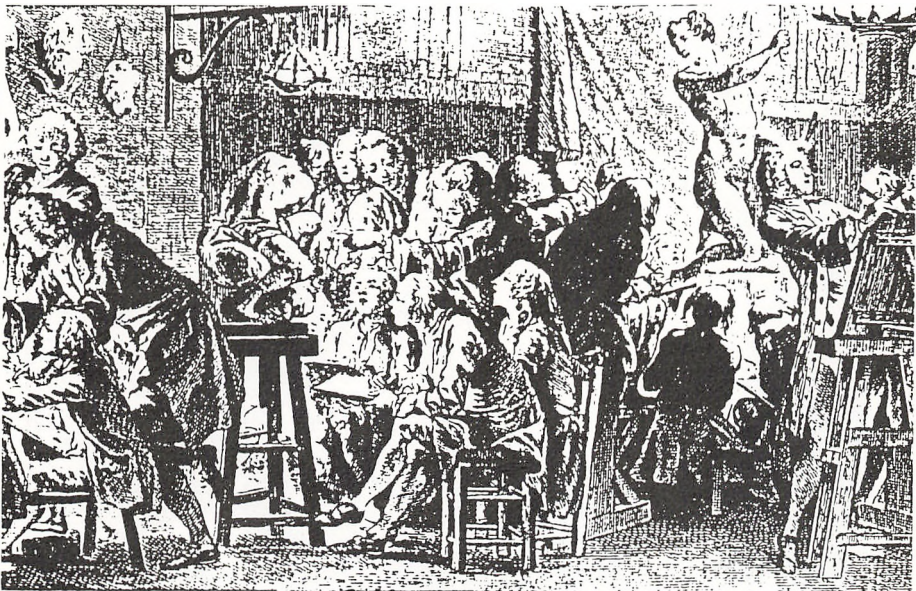
Når jeg tænker tilbage på de mange år, husker jeg alle årene et godt forældresamarbejde med gode diskussioner indimellem, om det så var om ting som betimeligheden i at børnene sagde du til lærerne, oprettelse af elevråd eller diskussion om karakterer og prøver. Ingen kan nok fortænke mig i, at jeg synes forældresamarbejde er nært og vedkommende, når forældre er gamle elever og man kan opfriske minder fra dengang sammen.

Synes du børn er meget forskellige fra for 25 år siden?

Om der er forskel på børn fra dengang og nu? Det tror jeg egentlig ikke; men de ydre forhold, de lever under er ganske anderledes og jeg mener, at jeg selv har ændret mig også og har fulgt lidt med. Det håber jeg selvfølgelig kan fortsætte et par år endnu, ellers er alle parter vist bedst tjent med, at jeg bliver hjemme ved fårene på Sivendal - hvilket jeg for øvrigt også glæder mig til at kunne gøre; men det må godt vente nogle år.

Skolen har fået flere lærere igennem årene. Har det ikke ændret skolen?

Lærerkollegiet er blevet udvidet meget, vi har fået gode og spændende impulser via nye unge lærere, et par af de gamle kæmper er gået på førtidspension men ellers er meget få rejst herfra. Et bevis på at Fri- og Ef-

terskolen har været og stadig er en god arbejdsplads. Men alligevel - lidt nostalgi til sidst: Den første uge i sommerferien i begyndelsen af 60'erne står i et særligt lys hvor alle lærerne, tykke og tynde - unge og gamle - fikse på fingrene og de fummelfingrede malede og tømmererede, så de værste skrammer kunne skjules og de dyre håndværkerpenge spares til den nye, fine skole vi skulle have - og som vi heldigvis også fik. - Hvor livet leves anno 1984 - men hvortil det også lykkedes at tage noget af atmosfæren med fra den gamle skole på Skolevej.

Pr. 1. august 1984 blev Gitte ansat ved Glamsbjerg Fri- og Efterskole, hvor Gitte fortrinsvis beskæftiger sig med alt skrivearbejdet (indbefatter også årsskriftet) samt udregning af lærerlønninger, fotokopiering m.m. Gitte er allerede meget fortrolig med hele den administrative arbejdsgang her på skolen, så jeg håber meget, at Gitte er kommet for at blive, da vi alle her på skolen, føler at vi har fået en dygtig og god kollega. Hjertelig velkommen Gitte.

Som nyansat (skolesekretær på halv tid) ved Glamsbjerg Fri- og Efterskole, skal jeg traditionen tro præsenteres for årsskriftets læsere, og jeg er i den anledning blevet bedt om at fortælle lidt om mig selv.

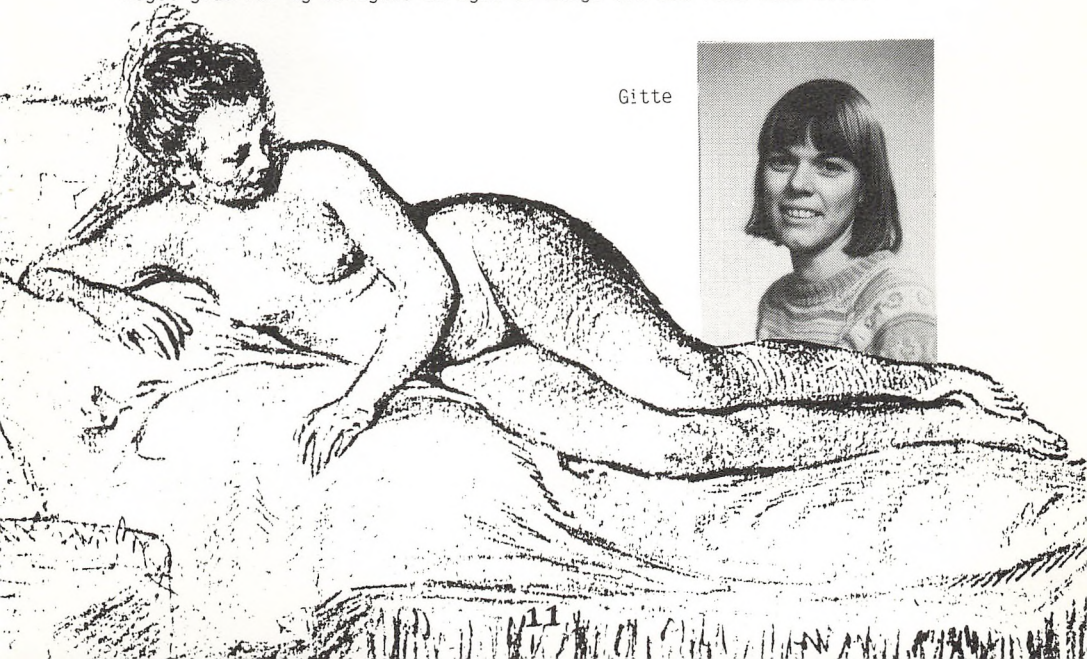
Jeg vil starte med at sige, at jeg er meget glad for at være på skolen. Jeg kendte den jo lidt i forvejen i kraft af, at Ole er ansat her og i kraft af Maja som nu går i 1. klasse. (til næste år er samlingen af "Klausener" komplet, for da starter Rune i børnehaveklassen), og mine anelser om at dette var en god arbejdsplads med rare og imødekommende kolleger er blevet bekræftet.

Om min baggrund kan jeg fortælle, at jeg i årene 1973-1975 var kontorelev i et revisionsfirma i Haslev. Her var jeg ansat i yderligere ca. 5 år, hvorefter vi flyttede længere sydpå til en by der hedder Vinde Helsing, hvor Ole blev ansat på Vinde Helsing Fri- og Efterskole. Her kunne jeg ikke finde noget arbejde indenfor kontorområdet og valgte så at bruge tiden på yderligere skolegang. Jeg havde også nogle timer på skolen - maskinskrivning og tilsyn -.

Efter to år, besluttede vi at prøve noget nyt, og mente at det fynske ville være et godt udgangspunkt. Vi købte et nedlagt landbrug lige uden for Haarby, hvor vi har lagt og stadig lægger megen energi i vedligeholdelse, modernisering, grøntsagsdyrkning og smådyrhold. (p.t. ét enkelt får, høns, kaniner samt én hund og diverse katte).

At vi så også begge, inden for en rimelig afstand har fået job, er jeg meget glad for og betegnes da også af mange som det rene held

Gitte

Kortfattet presentation af

Torben Søder

Oprindelse?

Jeg blev født for 29 år siden i Faaborg, hvor jeg også voksede op og gik i skole på h.h.v. Sundskolen og Byskolen.

Efter endt folkeskole gik turen til Svendborg, hvor jeg læste på teknisk skole der i byen.

Udlængsel?

Behovet for at opleve noget andet og mere end skole meldte sig og gav sig udslag i at jeg drog til England. Jeg boede først hos min far i Barton-le-clay og siden 1 1/2 år i byen Luton.

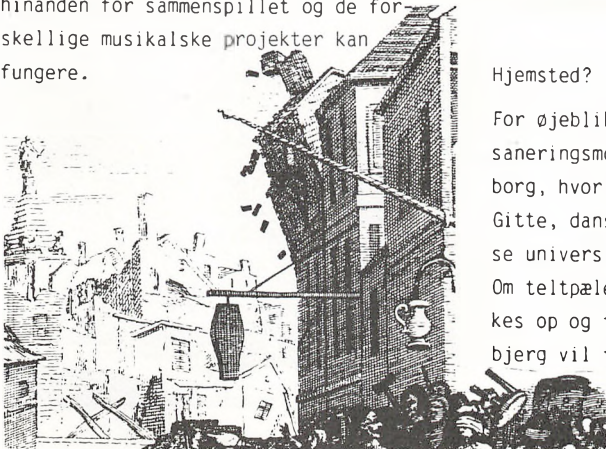
Min tid i England fik jeg til at gå med dels et job som produktionsarbejder på bilfabrikken Wauxhall Motors, dels med at udforske de mindre kendte dele af London.

et folkemusikorkester, som især slår sine strenge indenfor fagforeningerne.

Det er også her, jeg får nogle af de oplevelser og glæder, som jeg finder vigtige at viderebringe i musikundervisningen.

Musik bidrager, udover til glæde og gode oplevelser, også stærkt til en socialiseringsproces, idet den kræver at man lytter og tager hensyn til hinanden for sammenspillet og de forskellige musikalske projekter kan fungere.

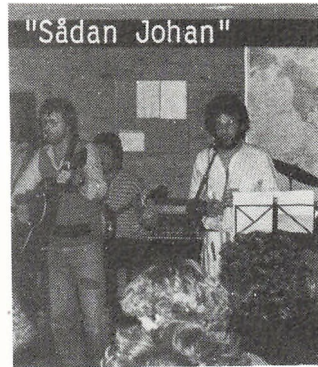
Hjemve?

De hjemlige græsgange begyndte at trække efter 2 år i eksil, og efter en lyn(!)uddannelse (3 dage) i København begyndte jeg som radiotelegrafist på Faaborg / Gelting linien.

Uddannelse?

1975 begyndte jeg på H.F. i Svendborg og 1979 på seminariet i Skårup.

Jeg har engelsk og musik som liniefag, hvilket sidste også en af mine væsentligste interesser, idet megen god tid går med at spille i

Hjemsted?

For øjeblikket er jeg bosat i en saneringsmoden ejendom i Faaborg, hvor jeg lever sammen med Gitte, danskstuderende på Odense universitet.

Om teltpælene vælter eller rykkes op og flyttes nærmere Glamsbjerg vil fremtiden vise.

I skrivende stund

er der unægtelig ikke meget, der tyder på, at jeg vender tilbage til den sorgløse tilværelse på skolen. De krav, mit nye job har stillet til mig, har indtil videre ligget på et niveau, som jeg mener at kunne klare. Da samtidig de opgaver, bladet har valgt at satse på, er faldet i publikums smag, kunne man nok gætte på, at der er tale om et job som bladet vil bibeholde. Om man derfor også vil satse på at beholde medarbejderen, er et spørgsmål, som jeg nok ikke er den rette til at besvare.

Men det års orlov, jeg har fået fra skolen, bruges altså i et job som aktivitetsleder/journalist, hvilket meget kort fortalt vil sige, at jeg skal arrangere og skrive om alt det, Vejle Amts Folkeblad tilbyder sine læsere. Hvad der tilbydes, får jeg naturligvis selv indflydelse på, men de aktuelle opgaver har været en weekendrejse til Det kgl. Teater, en stile-konkurrence samt en edb-skole for loo unge i skolernes efterårsferie.

Alle tre projekter er gået over forventning. Således satsede vi kun på at sende 30 mennesker til hovedstaden i et samarbejde med tre andre blade. Det lykkedes os at få 51 med på turen, som vi desuden måtte dublere. Til 2.-udgaven meldte der sig loo! - så jeg fik udsovet ved at tilbringe hele to aftener i teateret.

Mine daglige funktioner har desuden været at arrangere busture til de af-

gørende kampe i 1. division i fodbold, og resultatet heraf bliver vel, at Vejle bliver danmarksmester i fodbold i år. Den sag er afgjort, når årsskriftet udkommer. Endelig er jeg ansvarlig for de erhvervspraktikanter vi får i huset, hvilket har bevaret et minimum af tilknytning til den branche, jeg har forladt.

Men hvilke tanker gør man sig egentlig, når man efter ni år på samme arbejdsplads pludselig stikker af - næsten uden varsel? Det har jeg brugt noget af den mellemliggende tid på at fundere over. I den første tid af det nye skoleår spurgte Helene ofte, om jeg ikke savnede skolen. Det er et af den slags spørgsmål, der kan besvares med et helt klart ja - eller nej.

Jeg vil starte med at begrunde, hvorfor jeg naturligvis savner skolen. Den omstændighed, at jeg som regel møder en time tidligere nu, er ikke den direkte årsag til, at jeg især savner tidsrummet kl. 8.15 - 8.30. Men har man prøvet at være på et lærerværelse i den periode, vil man ikke have besvær med at forstå, at det var den måske hyggeligste tid på skolen.

Den galgenhumor, der var nødvendig for nogle af os for at mobilisere de kræfter, der skulle til, havde sin specielle charme. Jeg savner mine flabede bemærkninger, som blev utroligt godt modtaget!

De daglige løbeture med afsluttende bad og omklædning på skolen, indeholdt en detalje, som vist de færreste kender til. Ofte var det spisetid, og mens jeg dampede af, var det mest praktisk at indtage skolens i øvrigt udmærkede mad i baglokalet. Men det kunne aldrig ske, uden at Bitten forinden havde haft lejlighed til at kommentere, hvis jeg ikke var ordentligt friseret - og det var jeg aldrig! Da hun gik på efterløn, og jeg ik-

ke helt havde alderen til det samme, måtte der ske noget drastisk. Savnet af disse kommunikationsmodeller underbygges af, at jeg her i Vejle kan spise hos min MOR - men hun spørger sgu' aldrig, om jeg ikke skal frise-res

Men både hvad angår kolleger og elever gennem de ni år, vil jeg naturligvis afstå fra at fremhæve den ene fremfor den anden. På lærerfronten vil jeg dog godt påpege det helt utroligt gode samarbejde, der præger vores skole. Hvor godt det er, ses bedst af, at vi har kunnet have kontroverser, uoverensstemmelser eller hvad sådan noget nu hedder, uden at det har kunnet rukke ved den kendsgerning, at vi i det store og hele støtter hinanden.

Når jeg alligevel vil mindes netop en af de mange aktiviteter, vi traditionelt har haft på skolen - lejrskoleugerne - hænger det sammen med, at jeg og mine lidelseskolleger her valgte en form, som gav os nogle gode oplevelser. På cykeltur til Jylland med Mogens og 2 x Else var bare sagen - så det var ingen sag.....

Lad mig slutte med at indrømme, at mit barnlige sind formentlig vil bevare mindet om efterskoleeleverne derved, at det altså ikke var nok med ni elevhold, hvis man skulle finde en, der kunne løbe fra mig. Om tiden i skikkelse af en eller anden elev ville have indhentet mig, får nu svært ved at blive opklaret. Men jeg skal bestræbe mig på at deltage i Eventyrløbet hvert år, så tidligere eller kommende elever på skolen kan få lejlighed til at se mig komme ned med nakken. Mit eneste krav er, at man henvender sig med sin udfordring inden starten!

Men jeg glemte vist at fortælle, at der er indtrådt nogle kosmetiske ændringer af den person, I kender fra skolen. Nu starter dagen med en barbering - og det er ikke få besøg, jeg i den seneste tid "frivilligt" har aflagt i velassorterede herre-ekviperingsforretninger, og jeg er hver gang kommet hjem med noget, som familien (3 hunkønsvæsener) har kunnet godkende

Ø-ligst
hans w-

Ludvig Holberg

Før var der knap skrevet på dansk en bog

1. Før var der knap skrevet på dansk en bog
som ret kunne hjerterne hue,
kun eventyr brugbart i kakkelvnskrog,
kun vise til spinderskens stue.
2. Hver mand, som med kløgt gik i lærdom til bund,
latin på papiret kun malte,
med fruene fransk, og tysk med sin hund
og dansk med sin tjener han talte.

3. Da sejled et skib fra Bergens fjord,
en kostelig ladet snekke;
thi Ludvig Holberg var der om bord,
han stirred så vide fra dække.
4. Og øjet opdager ved Øresunds kyst
de tårne, som knejse mod himmel,
da banker hans hjerte af heftig lyst
at skue Akselstads vrimmel.
5. Og snildt han ser på det brogede spil,
smil funkler i øjnenes lue:
Nu! der skal en dygtig lugekniv til
det ukrudt i væksten at kue.

6. Von Thybo knejser jo strunk som et siv,
hvad om han bøjede noget!
Magistren om pavens skæg ypper kiv
og er både skimlet og kroget.

7. Sjør Herman pudser på folk og på land,
hvad om han polered sin kande,
og hvad om Hans Frandsen fik hjemme forstand
og skånte de fremmede lande!
8. Og Holberg sin mandige røst oplod
om dårernes lader og fagter,
så levende, som de gik og stod
med ansigt, med tale og dragter.
9. Som rensende stormvind hans tale klang
til solskin i kommende dage:
Indsmuglede noder som græshopper sprang
den vej, de var komne tilbage.
10. Vel føres fra fremmede lande herhid
ret meget, hvorved vi oplives,
men latter, så sund som ved Holbergs vid,
kan ikke med posten forskrives.

11. Han lærte de danske, at dansken er fød
at tale med fædrenes tunge,
thi hjemmebrygt var jo den herlige mjød,
som styrkede hjerte og lunge.
12. Og tanken nu fløj fra sit tågede skjul,
behøved om ord ej at lede,
ret som når til sang opvågner en fugl,
når morgensol hilser dens rede.
13. Så længe som derfor med liv og med ånd
den danske kan synge i lunden;
så længe som ikke hans smilebånd
af moden i knude er bunden;
14. så længe en dråbe gammeldags blod
kan vej gennem årerne finde;
så længe som bøgen ved Sorø slår rod,
skal leve vor Holbergs minde.

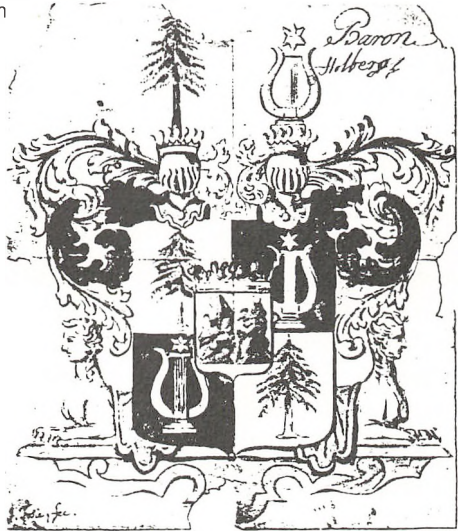

Typus Civis Potuani

Fra tid til anden blusser en strid op om Holbergs nationalitet, idet både nordmænd og danskere er begrundet stolte over bekendtskabet. For Holberg selv har det næppe været et problem. Han har opfattet sig som borger i et fælles dansk/norsk kongerige. Alt hvad han skrev, blev skrevet på dansk, der var rigets fælles skriftsprog, men hans barn- domssprog har selvfølgelig været norsk. Norsk eller dansk, det kan være ligemeget, der er al mulig grund til både i Danmark og Norge at festligholde 300 året for Holbergs fødsel. Holbergs betydning for et levende dansk sprog og en levende dansk kultur kan næppe overvurderes, ligesom hans store litterære produktion, ikke mindst de folkekære komedier, stadig er

til gavn og glæde for os. På skolen fejrer vi også 300 året. Den 1. november opførte friskolens 9. klasse under ledelse af Jette Sivholm: "Pernilles korte frøkenstand". Det blev en flot opførelse, og i lærergruppen arbejder vi under Niels Jørgen Mortensens dygtige instruktion med "Jeppe på Bjerget" og med Ture Larsen i titelrollen. "Jeppe på Bjerget" skal opføres i marts.

På sine gamle dage blev Holberg i øvrigt godsejer, men da han testamenterede alle sine godser til Sorø Akademi, udnævnte kongen ham til baron. Holberg var aldrig den fattige ensomme poet på det lille usle loftsværelse, og til trods for hans samfundsrevselse var han hele tiden i smuk overensstemmelse med stats- og kongemagt og nød hele tiden deres fulde bevågenhed.

*Baron Holberg
af Sorø*

Indtryk fra en rejse til DDR

I dag er det netop den 7. oktober - 35 års dagen for DDR's grundlæggelse - DDR, et land, der ligger så nær og alligevel er så fjernt. Utallige er de fordomme og historier, der knytter sig til rejser i østlandene.

Hvorfor netop DDR? En ren tilfældighed. Kurser for lærere bliver opslået og som tysklærer har jeg længe haft lyst til at rejse i Tyskland. Kursus i "Uddannelsessystemet i DDR" ved den pædagogiske højskole i Erfurt - en by i det sydvestlige hjørne af DDR. 3 uger af sommerferien for en overkommelig pris. Jo, dette måtte være sagen!

Lidt beklemmt ved tanken om den lange rejse alene, forlod jeg så det fynske for 23 timer senere at stå i Erfurt. Modtagelsen på Wohnheim IIV var hjertelig, velment og fulgt af blomster - en smuk gestus, der gentog sig hver gang vi blev modtaget på institutioner. En 2-værelses lejlighed med køkken og bad stod til rådighed til deling med en lærerinde fra Sverige. Hvert værelse var indrettet med køjer, skabe og bordplads til 3, men p. gr. af sommerferien havde de seks studenter stillet lejligheden til vores disposition, hvilket også var tilfældet for de 70 andre kursister, der boede spredt i den 15 etagers bygning mellem de lokale unge.

70 lyder af meget, men fordelt på 5 forskellige kurser blev det til mindre enheder, men af ret varieret internationalt tilsnit. Hvor kom de fra? Næsten alle vestlige stater i Europa var repræsenteret + Japan og USA. Hvorfor deltog ingen fra Øststaterne? Det ville være vanskeligt at finde emner af fælles interesse, som ville have værdi for alle parter! Men vi

blev opfordret til at henvende os til deltagerne i de lokale lærerkurser, der løb af stabelen samtidig, hvis vi ønskede nærmere kendskab til lærernes problemer i DDR. Spisningen foregik i mensaen på den pæd. Højskole, en spisesal med plads til 3-400 mennesker. Maden var god, veltillavet og sund - 2-3 retter mad til middagen, men der skulle også noget til at stå imod med, da "kursus" blev taget for pålydende. Nogle dage var programmet så tæt med op til 5 forelæsninger på en dag, så vi ikke nåede "hjem" før kl. 21 om aftenen.

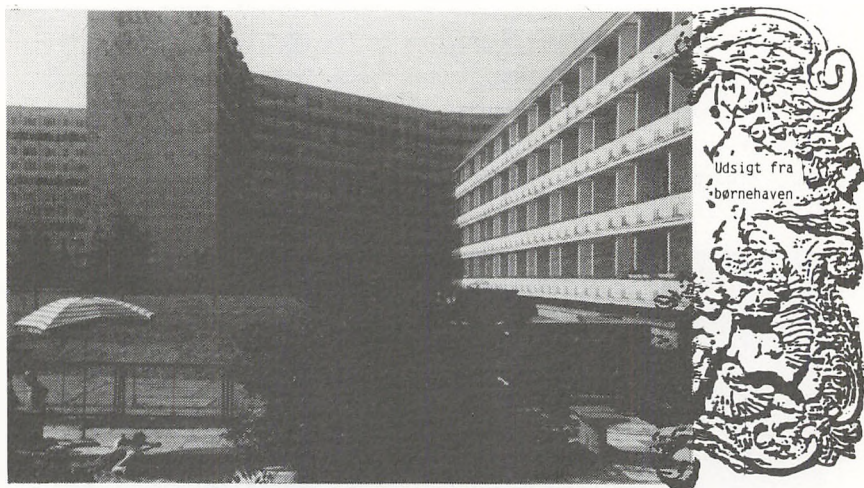
Med tysk grundighed fik vi alt at vide om uddannelsen i DDR på teoretisk plan, hvorefter vi fik lov til at besøge de forskellige institutioner med rundvisninger og efterfølgende rundbordssamtaler, hvor vi kunne stille spørgsmål og få uddybet specielle emner. Efter krigen blev ca. 39.000 lærere afskediget, nye bøger blev trykt i bestræbelserne på at få udryddet alt fra nazi-tiden. Man påbegyndte en nyuddannelse af lærere af fra 3 uger til 9 måneders varighed i starten, og fra 1958 taler man om en 10.-klasset almindende polyteknisk Oberschule. Denne skole for alle børn danner grundlaget for erhvervsuddannelser og for enhver videregående uddannelse ved fag- og højskoler. Undervisningsplanen er ens for hele landet - mindst et fremmed sprog (russisk) alm. skolefag på marxistisk-leninistisk grundlag. De praktiske fag har en stor plads på skemaet, idet

børnene får en grundig fagmæssig uddannelse til 7. kl. på værksteder og i skolehaver. Fra 7. kl. starter praktikken først med 4 timer ugentlig på virksomheder og i landbruget, senere 8. - 10 kl. med perioder á 3 ugers samlet praktik.

Fra et besøg på landbrugskollektiv kan fortælles om et opdyrket område + 3 kæmpemæssige drivhuse, der stod til rådighed alene for uddannelse af

skolebørn. Naturligvis var der folk knyttet til dette område, der i perioder med skoleferier kunne køre produktionen videre. Dette kollektiv, der havde ca. 450 medlemmer, havde på 5600 ha jord specialiseret sig i plan-teavl med ca. 26 forskellige plantesorter. Til dette kollektiv var knyttet et andet med kvægdrift med ca. 2500 køer, hvortil man var forpligtet at levere foder. Dette så vi dog kun på afstand, men ellers kørte vi længe rundt mellem de enorme marker, velegnede til stordrift med de store maskiner. Beboerne boede samlet omkring en gammel landsby med nybyggede etageejendomme i udkanten. En landmand på 4. sal med arbejde fra 5 - 13, derefter fri resten af dagen. Man har indset det groteske heri og tildelt dem, der var interesseret, 1/2 t. land til havebrug. Derfor så vi mange velpassede køkkenhaver omkring de gamle landsbyer. Maskinarbejdere og smede var også medlemmer eller tilknyttet L.P.G.

Vi besøgte en børnehave med plads til 200 børn, p.t. var der kun 120 børn med 12 ansatte - i tilknytning dertil en vuggestue, hvortil vi ikke havde adgang, da den hørte under sundhedsvæsenet. Bygningen lå bag nogle store beboelseskarrere, lige overfor lå et nybygget alderdomshjem med mange små værelser.

Af skoler besøgte vi P.O.S. nr.41, hvor vi så forskellige faglokaler og 1. klasse - alle tomme i ferietiden, men i en afdeling af skolen var der liv. "Ferienspiele" - en slags fritidshjem passet af lærere for børn indtil 5. kl., hvor forældrene ikke har ferie eller har mulighed for at få børnene passet af bedsteforældre. Ellers måtte vi ud i marken for at finde skolebørnene - Besøg i en pionerlejr - for børnene et 3-ugers ophold. Lejren var indhegnet med "portnere" ved indgangene, hvor man skulle mel-

de sig. Rundt om appelplassen lå mange små huse møbleret med 12 køjer, 2 borde, 12 stole og et par skabe. Bagved lå telte i ca. samme størrelse, så der i denne lejr var plads til 800 børn. Forældrebetalingen var 12 Mark for de 3 uger ellers var foretaget betalt af staten. Midt i det hele var installeret en højtaler, der drøede musik og forordninger ud over området. I et hjørne var nogle i gang med en sportsdag - andre var på ture ud i naturen eller på besøg på museer el.l. Vi fik lejlighed til at tale med nogle pionerere; mest indtryk gjorde en lille purk, der med synlig stolthed præsenterede sig som "Klassenbester" - jo, de gør noget ud af karaktererne og konkurrenceri indbyrdes! Det var kvikke unger vi havde for os, der nok forstod at give svar på tiltale. På spørgsmålet: Hvor kunne I tænke jer at rejse hen, hvis I selv måtte vælge? Svarene var alle inden for mulighedernes grænse: mod øst; i modsætning til den ældre generation, der, hvor vi traf dem på cafeer, restaurationer o.s.v. alle kom med et altoverskyggende ønske - at komme på besøg i vest. Ikke fordi de havde lyst til at emigrere - de havde det godt her - havde hjemme her; men lysten til at komme ud at se andre lande bliver styret af myndighederne. Kvinder over 60 år og mænd over 65 må gerne rejse, men ved grænsen kan de kun veksle 15 Mark - altså en umulighed med mindre man har slægt eller venner, der kan betale opholdet for en.

For at følge skolevæsenet helt op skal lige nævnes at ca. 10% af eleverne fortsætter i 11-12 klasse, der afsluttes med studentereksamen. Udviklingen er kraftigt styret, så der ikke bliver uddannet flere, end der er brug for. Yderligere 5% går videre i en 3-årig erhvervsuddannelse med studentereksamen.

Et stort indtryk gjorde også et besøg på en "særskole" for handicappede. Hvilke resurser man har sat ind på at give de handicappede en uddannelse til et erhverv, de kan magte. Skolen var tildels bygget som internat med læger, sygeplejersker, fysioterapeuter o.s.v. tilknyttet stedet.

En anden form for "særskoler" er de, der dyrker specielle begavelse, f.eks. hvis børn viser særlig dygtighed ved sport, sprog el. lign. kan de blive indstillet til en sådan skole, hvor man ved siden af den alm. undervisning dyrker deres særlige anlæg og evner.

Vi var på besøg på en erhvervsskole, hvor vi ligeledes fik indtryk af, at ingen bliver uddannet, uden man er sikker på, at der er en arbejdsplads til vedkommende. - Arbejdsløshed kendes ikke, hvilket mange stillingsopslag i vinduer og aviser vidnede om.

Endvidere var vi på besøg i et Kombinat med 8000 beskæftigede. De bygger i

omegnen af Erfurt alene i 1984 6000 lejligheder; over en 5 års periode skulle der i dette område med højhusbyggeri være plads til 80.000 mennesker. Man begyndte med at bygge skoler og børnehaver, så de stod klar til lejlighederne blev beboet - det sidste man mangler er 2 supermarkeder, som man lægger i hver sin ende af området, store bygninger i flere etager. Lejlighederne er få 4-5 værelses, flere 2-3 værelses, og de mindste er etværelseslejligheder på 25 m² med køkken og bad, alle ens med samme gulvbelægning og tapet. Samtidig med al nybyggeri er man startet på at restaurere de gamle bygninger i bykernen, da mange gerne vil blive boende i det gamle kvarter frem for det upersonlige højhusbyggeri, ganske vist med pæne grønne områder omkring og gode forbindelser med sporvogn og bus til byen.

og havde 5 timer i denne by i fuldt trav rundt for at se så meget som muligt. En virkelig skøn by. Først ved krigens slutning, natten mellem den 13.-14. februar 45 - blev den med alle dens kunstskatte bombet, så det meste af centrum blev jævnet med jorden og over 35.000 mennesker dræbtes i ruinerne. Banegården er blevet genopbygget i gammel stil, centrum er nyopført med brede gader, hvor de kæmpe Inter-hoteller i 14-15 etager ligger mellem kæmpe varehuse o.s.v. Fortsætter vi ad de brede boulevarder med springvand og blomsteranlæg ned mod Elben, kommer vi gennem en bydel, der er genopbygget i gammel stil, indtil vi endelig mærker historiens vingesus ved de gamle slotte, kirker og borge, der ligger helt ned til Elben. Det gamle Operahus er endnu under genopbygning i gammel stil - og det berømteste bygningsværk i Dresden "Zwinger" (et mesterværk fra baroktiden, bygget i 1710-32, som festplads for det saksiske hof) er nu i de sidste 10 år genopbygget i gammel stil og bruges nu som museum for kunstsamlinger. En afdeling nåede vi at kigge nærmere på: samlingen med kinesisk-, japansk- og Meissnerporcelæn. Tilbage i Leipzig drev sulten os ned i Auerbach's Keller, hvor vi i det inderste rum fandt Goethes Keller, kendt, fordi Goethe her som ungstudent fandt inspiration til det senere værk "Faust". - Godt midnat nåede vi hjem efter en anstrengende, men oplevelsesrig søndag.

Fra kurset blev der arrangeret ekskursion til Eisennach med besøg i "Schillerhaus" og "Bachhaus". Senere på dagen besøg på Wartburg, en gammel borg, hvor Luther i sin tid sad og oversatte bibelen. En anden ekskursion gik til Weimar, som ligeledes har sine "Goethe-Wohnhaus", "Schiller-haus" "Litz-haus". På kirkegården fandt vi en gammel russisk-ortodokskirke og nær den var Goethe og Schiller begravet.

Egen bil. Ja, man kan ønske sig det, man har råd til det, man kan bestille en; men man glider ind i en lang kø af ventende. 6-7 år er ikke ualmindeligt at vente, før det bliver ens tur. Rationering p.gr. af den dyre benzin (en af de ting, man må indføre) og en større bilpark ville også kræve en kraftig udbygning af vejnettet.

Mange tror, man ikke kan bevæge sig rundt i DDR på egen hånd. Tværtimod frister de billige week-endbilletter til udflugter. "Hananau" stod der på kortet ved en lille by i bjergene i Thüringer wald. Efter en pragtfuld tur gennem det skønne landskab op i bjergene forventede jeg at finde en lige så smuk by - men skuffelsen var stor - luftforurening fra de mange kulfyr og fabrikk skorstenene, snavset by med masser af gamle huse, der trængte til en restaurering. Alligevel fandt jeg frem til det gamle amts-hus, hvor der i Goethes gamle hjørneværelse var museum med ting fra Goethes tid som rådsherre her, hvor han deltog i bystyret, fik interesse for geologien ved sit arbejde for at få bjergværket genåbnet, hvor han levede nogle år som digter, kunstner og videnskabsmand.

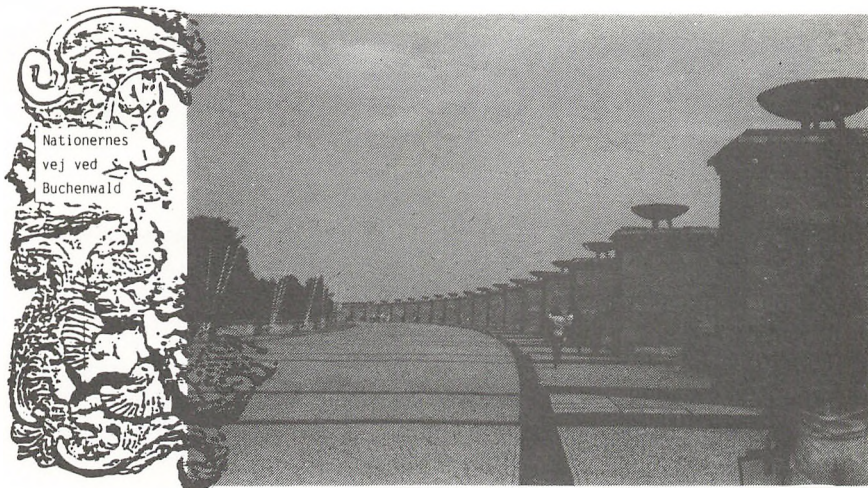
Gammelt hus under restaurering i Arnstadt

En anden udflugt gik til Arnstadt, en af DDR's ældste byer - første gang nævnt i historien år 704 - meget interessant by, da den havde flere meget gamle bygninger, der ikke var ramt af krigen - andre f.eks. "Bach - kirken" var et sørgeligt syn med bombespor og tilmurede indgange.

Ville vi overnatte i en anden by, var vi henvist til de dyre interhoteller, hvor vi kunne risikere at betale flere hundre D.M. for en overnatning. Flere ville gerne se Dresden og tog afsted på week-end. Men det kunne også laves billigere. Kl. 5.46 afgik et tog mod Leipzig søndag

morgen. Vi tog med og gjorde Leipzig i et par timer, bl.a. ved en tur i sporvogn forbi det kendte Messeområde, købte ny billet til Dresden (125 km)

Historisk og kulturhistorisk er der nok at studere i denne del af Tyskland. Mange kirker, hvoraf Erfurt alene skriver sig for 17 stk., er omdannet til museer, men mange er også i brug den dag i dag. Ved besøg til kirkekoncerter og alm. gudstjenester konstaterede jeg et massivt fremmøde af folk i alle aldre både i de katolske og de evangelistiske kirker.

Til slut skal kort nævnes vort besøg i Buchenwald, en tidligere K-Z lejr fra hitlertiden. I de bygninger, der står tilbage er indrettet museum, så man på anskuelig vis kan sætte sig ind i de rædsler og den gru, der har hersket i de år, hvor der alene i denne lejr blev tilintetgjort over 56.500 mennesker fra forskellige nationer. I nærheden er bygget et vældigt mindesmærke, der daglig besøges af mange mennesker.

Else Lange

1. og 2. stude af "Grusomhedens 4 stadier"

Skolens Bestyrelse

Formand

Erik Hartvig Jørgensen
Strandgade 76,
5683 Haarby

Sekretær

Finn Schytz Juul
Holtevej 45
5620 Glamsbjerg

Næstformand

Verner Juhl
Old Gyde 12
5620 Glamsbjerg

Kirsten Jacobsen
Skovstrupvej 95
5690 Tommerup

Erling S. Østergaard
Glenshøjparken 77
5620 Glamsbjerg

Marianne Møller
Rosenvænget 21
5620 Glamsbjerg

Preben Knudsen
Dærupvej 53
5620 Glamsbjerg

Søren Henriksen, forstander	ansat	1975	Else Lange, lærer	"	1972
Annlise Bille, børnehavepædagog	"	1962	Ture Larsen, lærer	"	1976
Gunhild Berg Olsen, lærer	"	1962	Erna & N.J. Mortensen, lærere	"	70/61
Lis Brandt, lærer	"	1959	Else Bøgild Pedersen, lærer	"	1974
Else Frimodt Christensen, lærer	"	1972	Anton Siersbæk, lærer	"	1982
Else Christoffersen, lærer	"	1964	Jette Sivholm, lærer	"	1968
Ditte Henriksen, lærer	"	1976	Poul Riis Svendsen, lærer	"	1973
Mary & Evald Jacobsen, lærere	"	1957	Torben Søder, lærer	"	1984
Esben K. Jensen, lærer	"	1981	Elin & Børge Søgård, lærere	"	79/78
Viggo Winther Jensen, lærer	"	1966	Magda og John Andersen, pedelpar	"	1972
Mogens Johansen, lærer	"	1979	Jenny Bech, skolesekretær	"	1962
Morten Winther Johannsen, lærer	"	1978	Gitte Klausen, skolesekretær	"	1984
Lone Kemp, lærer	"	1979	Anneke kongstad, økonom	"	1977
Meta Kristensen, lærer	"	1958	Marie Hansen, køkkenassistent	"	1966
Lis & Arne Kristiansen, lærere	"	1966	Alma Madsen, køkkenassistent	"	1972
Ole Klausen, lærer	"	1983	Ann-Grethe Jørgensen, rengøringsassistent	"	1979

Udgående elever juni 1984

9.A

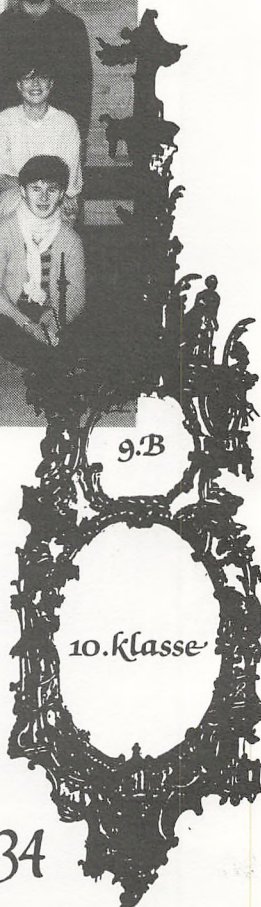
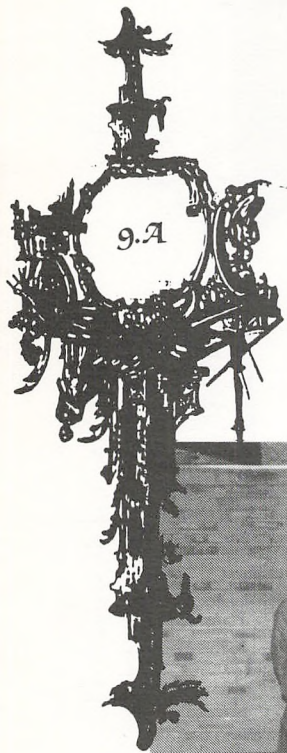
Helle Christensen, Langstedvej 45, Verninge, 5590 Tommerup
Jane Hansen, "Mægard", Mævej 40, 5690 Tommerup
Mette Lindkvist Hansen, Klaregade 20, Gummerup, 5620 Glamsbjerg
Henrik Nørgaard Jensen, Vibækvej 75, 5250 Odense SV.
Klavs Grønning Lange, Pilevej 13, 5620 Glamsbjerg
Jens Lysbøj Larsen, Dærupvej 50, 5620 Glamsbjerg
Claus Jørgen Lopdrup, Teglværksvej 23, 5620 Glamsbjerg
Mads Ulrik Pedersen, Assensvej 219, Bellinge, 5250 Odense SV.
Steen Pedersen, Old Gyde 26, 5620 Glamsbjerg
Pernille Rosager Rasmussen, Vøjstrupvej 43, 5672 Broby
Merete Arendse Thomassen, Langstedvej 30, 5690 Tommerup

9.B

Dorte Skov Andersen, Kirkebakken 17, 5250 Odense SV
Jacob Vissing Jacobsen, Skovstrupvej 59, 5690 Tommerup
Mette Grønning Lange, Pilevej 13, 5620 Glamsbjerg
Asta Mehl Ludvigsen, Karlemosevej 22, 5620 Glamsbjerg
Astrid Birgitte Nielsen, Åløkken 30, 5250 Odense SV
Birgitte Damgaard Nielsen, Flittig Lise Vej 9, 5250 Odense SV
Helle Lindkvist Nielsen, Gravene 4, 5620 Glamsbjerg
Carsten Pedersen, Neversvej 1, Verninge, 5690 Tommerup
Susanne Rasmussen, Elmegårdsvænget 17, 5250 Odense SV
Anette Stensgaard, Søllingevej 64, 5750 Ringe
Morten Thastum, Dærupvej 32, 5620 Glamsbjerg

10.klasse

Jesper Munkholm Bendsen, Teglbakken, 5690 Tommerup
Michael Bodin, Dæmningen 37, 5672 Broby
Søren Brokmose, Mørbærvænget 3, 5250 Odense SV
Finn Clausen, Sydmarksvej 23, 5690 Tommerup
Michael la Cour, Flittig Lisevej 14, 5250 Odense SV
Jesper Damgaard, Old Gyde 15, 5620 Glamsbjerg
Pia Fabricius Hansen, Odensevej 31, 5620 Glamsbjerg
Martin Kamper Jørgensen, Strandgade 76, 5683 Haarby
Henrik Kamp, Neversvej 27, Verringe, 5690 Tommerup
Tina Karlsen, Neversvej 33, 5690 Tommerup
Kristian Kongstad, Skolevej 13, 5620 Glamsbjerg
Rikke Nygaard Kristensen, Frøbjergvej 116, 5560 Årup
Chresten Krogh Larsen, Vestermarksvej 70, 5260 Odense S
Tove Mehl Ludvigsen, Karlemosevej 22, 5620 Glamsbjerg
Søren Mortensen, Frøbjergvej 102, 5560 Årup
Jørgen Enevold Nielsen, Hindsløkken 17, Verringe, 5690 Tommerup
Søren Lau Nielsen, Flittig Lisevej 30, 5250 Odense SV
Lars Christian Olsen, Odensevej 49, Verringe, 5690 Tommerup
Christian Svendsen, Engblommevej 4, 5250 Odense SV
Chynthia Langley, Fuglekildevej 3, 5690 Tommerup

Boj Vickers, Mort Østensen, Anina Sildstrup, Birgitte Bergsild, Anni Mathis, Steen Skovsønder, Leino Skovsønder, Henrik Christensen, Charlotte Christensen, Vibeke Bab, Lise Damsgaard, Søs Frederiksen, Bjarth Svendsen, Sisse Sørensen, Lars Mathiesen, Helle Mathiesen, Finn Strandgaard

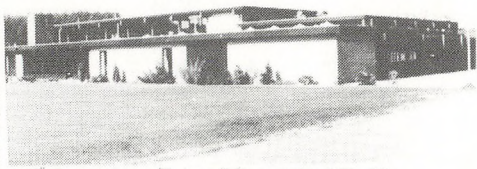

Søren Gaard, Bente Mathiesen, Telle Mathisen, Kim Mathisen, Helle Mathisen, Bjarth Svendsen, Søren Mathiesen, Sisse Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen

Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Thomas Mathisen, Lise Mathisen, Søren Mathiesen

EFTERSØLE

Glamsbjerg Højskole Efterskole 1983-84

Søren Mathiesen, Lise Mathisen, Søren Mathiesen, Elisabeth Mathisen, Søren Mathiesen

Norben Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen

Bente Mathiesen, Sisse Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen

Lars Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen

Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen

Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen

Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen, Søren Mathiesen

Handwritten note in the bottom right corner.

Efterskolen 1983·84

Mai Belkov, Østre Stationsvej 13, 2960 Rungsted Kyst
Karl Pavia Berthelsen, Blok E. nr. 3, Qaqortoq, 3920 Julianehab
Nanna Margrethe Bidstrup, Strandhuse 18 A, 5700 Svendborg
Lotte Pernille Borggild, Smedevænget 3, 5792 Årslev
Anne Broholm, Smedebakken 31, 5600 Faaborg
Stig Busander, Klintende 3, Bogø, 5610 Assens
Claus Rolighed Christensen, Norgesvej 24, 2 th., 6000 Kolding
Henrik Johs. Kromann Christensen, Aagade 5, 1 th., 5270 Odense N
Charlotte Christiansen, Lærkedals Allé 43, 5250 Odense SV
Vibeke Kristine Dahl, Herredsbjerg 16, 5683 Haarby
Else Danielsen, Edv. Krusesvej 172, Uumannaq, Grønland
Jens Frederiksen, Box 458, 3922 Nanortalik, Grønland
Kif Frimodt, Skovbrynet 2, Nr. Lyndelse, 5792 Årslev
Gitte Fuglsang, Albanevej 27, Nr. Lyndelse, 5792 Årslev
Lars Gabrielsen, Labirksgyden 62, 5220 Odense SØ
Helle G. Graversen, Reginehøjvej 17, 6.tv., 8200 Århus N
Allan Grundsø, Spurdevænget 7, 5210 Odense NV
Bjarni Martin Gaard, Bellisvej 43, 3450 Allerød
Dorte Katja Kjerrumgård Hansen, Kåstrupvej 83, 4400 Kalundborg
Jette Lunding Hansen, Rasmus Nielsensvej 11, 5000 Odense C
Kim Henckel Hansen, Engvej 21, Gelsted, 4160 Herlufmagle
Mads Rasch Hansen, Mosegyden 60, Lunde, 5450 Otterup
Michael Hansen, Løvevej 23, 4291 Ruds-Vedby
Susanne Hansen, Åsumvej 100 1 th. 5240 Odense NØ
Niels Bak Henriksen, Banevænget 3, 5270 Odense N
Tina Hjernø, Laxtonvænget 9, 5270 Odense N
Jan Juul Jakobsen, Daltoften 38, 5320 Agedrup
Morten Normann Jacobsen, Sønderløkke 11, V. Sottrup, 6400 Sønderborg
Frank Glavind Jensen, Borgvold 32, 7080 Børkop
Thomas Jensen, Prangervej 63, 7000 Fredericia
Tom Ømand Jensen, Rønne Allé 9, 5700 Svendborg
Elisabet Storm Jørgensen, Prices Havevej 9, 5600 Faaborg
Svend Lorentz Jørgensen, Tingkærvej 65, 5220 Odense SØ
Torben Brodersen Jørgensen, Odensevej 102, 5260 Odense
Torben Kühn Jørgensen, Drejøvænget 29, 5500 Middelfart
John Kirketerp, Brølæggerpladsen, 64, 2635 Ishøj
Steffan Krapalis, Adalen 51, 5863 Ferritslev

Susanne Krapalis, Adalen 51, 5863 Ferritslev

Merete Larsen, Kirkegade 18, 5560 Aarup

Lona Stie Laugesen, Grydhøj 14, Brandrupdam, 6000 Kolding

Andreas Lausten, Toghafte 3, 6270 Tønder

Aka Lund, Mestervej 791, 3921 Narssaq, Grønland

Claus Lyngsø, Jernbanegade 28, 5450 Otterup

Diana Kirstine Madaen, Margrethevej 25, 4200 Slagelse

Lone Henriette Michalak, Vollsmose Allé 488 st., 5240 Odense NØ

René Michalak, Vollsmose Allé 488, st., 5240 Odense NØ

Ole Mortensen, Hellevangen 17, 2760 Måløv

Tine Jøker Munch, Bakkegårdsvej 28, 3060 Espergærde

Marianne Dorthe Møller, Stationsvej 28, 5792 Årslev

Dorthe Sachmann Møller, Klostergade 33, 5600 Fåborg

Duc Binh Nguyen, Vesterdalen 13 k, 5260 Odense S

Le Phuong Nguyen, Vollsmose Allé 444, 2 tv., 5240 Odense NØ

Van Chau Nguyen, Ranunkelvænget 34, 5250 Odense SV

Susanne Irene Nielsen, Assensvej 124, 5620 Glamsbjerg

Søren Nissen, Hørupvej 1, 3600 Frederikssund

Mai-Britt Nørhave, Solgårdsvej 20, 5492 Wissenbjerg

Iben Lauge Olsen, Lundebjerggårdsvej 256, 2. tv., 2740 Skovlunde

Ilse Borg Pedersen, Brovejen 228, 5500 Middelfart

Kurt Pedersen, Højvang 81, 5270 Odense N

Susanne Zoega Pedersen, Tangmosen 10, 5500 Middelfart

Lars Kaufmann Petersen, Skt. Klemensvænget 8, 5260 Odense S

Antonethe Poulsen, Torslundevej 93, Sydprøven, 3920 Julianehåb,

Clara Louise B. Poulsen, Box 117, 3951 Qasigianguit, Grønland

Marianne Nellemann-Poulsen, Kløvervej 24, Sdr. Nørå, 5792 Årslev

Michael Quist, Gildesgade 5, 6200 Aabenraa

Niels Bak Rasmussen, Rudbæks Banke 6, Strib, 5500 Middelfart

Hans Peter Sjursen, Lundtoftegade 31, 8.th., 2200 København N

Jan Solberg, Thujavej 62, 5250 Odense SV

Christina Sommer, Klodskovvej 58, Byskov, 4863 Eskildstrup

Jesper Salten Stenkjær, Bispegårdsparken 20, 8300 Odder

Charlotte Stougaard, Hans Rasmussens Have 28, 5600 Faaborg

Jan Sørensen, Vollsmose Allé 600, 5240 Odense NØ

Jan Thormose, Fædresmindevej 29, 5250 Odense SV

Christina Voldsgaard, Daltoften 42, 5320 Agedrup

Jette Washuus, Kærnehøjvej 56, 5260 Odense S

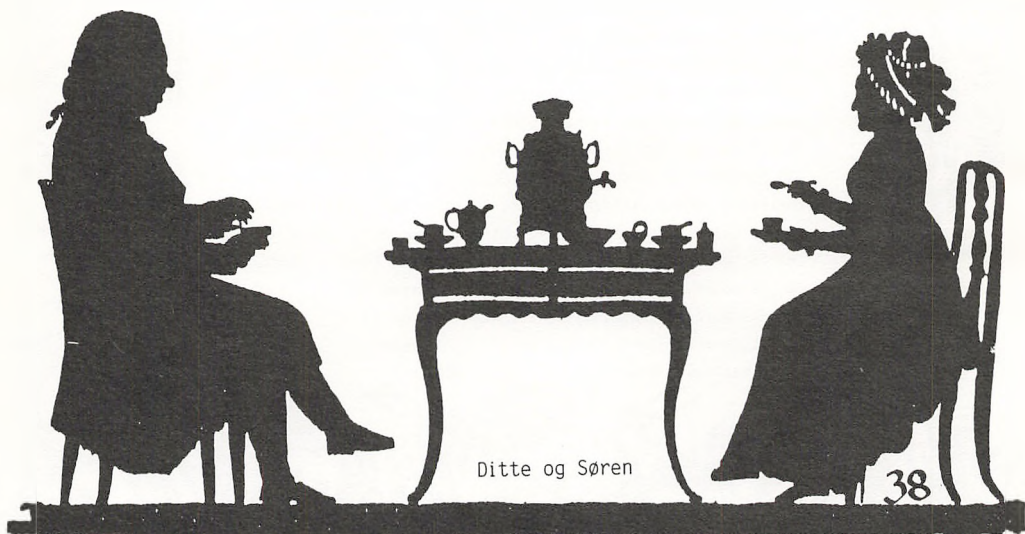
En Nytårshilsen til gamle Elever

Først skal I have tak for det store fremmøde ved elevmødet i september. Det var skønt at se så mange af jer samlet igen. Dernæst tak for de mange besøg i det daglige og de mange hilsner i årets løb. Det gør godt at mærke den interesse, som mange af jer stadig føler for jeres gamle skole.

Og så lidt om vores lille familie. Anne afsluttede gymnasieuddannelsen i juni og har for tiden et barselsvikariat som lærer på Skanderup Ungdomsskole, og det er hun meget optaget af. Lars er vendt hjem efter året på Eriksminde Efterskole og er nu i gang med efg (jern og metal) på Odense Tekniske skole og Mette går i 6. klasse.

Og så ligger vi ellers i skrivende stund (november) i et værre rod. Vi er ved at bygge om med nyt køkken som det mest omfattende af projektet. Vi startede først i september og havde regnet med at være færdig inden efterårsferien, men nu håber vi på, at være helt færdige til jul. Men vi trøster os med det gamle jyske mundheld, at det skal være skidt, før det kan blive godt. Og godt ser det ud til at blive.

Vi har det ellers fint og er ved godt mod, og vi håber det samme for jer. I ønskes alle en glædelig jul og alt godt i det nye år.

Elevforening

Hilsen til sidste årgang

Elevforeningen er en forening af gamle elever og lærere ved Glamsbjerg Fri- og Efterskole. Foreningens formål er at opretholde kontakt mellem foreningens medlemmer indbyrdes, og mellem medlemmerne og skolen.

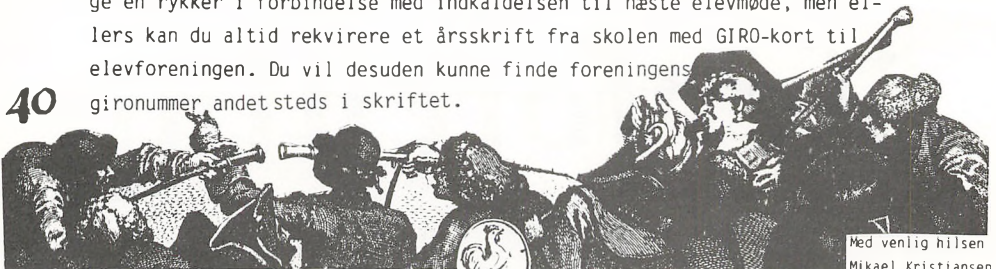
Foreningen lever op til sit formål på to måder. For det første ved det årlige elevmøde, hvor vi mødes til den årlige generalforsamling, og (navnlig) til den efterfølgende fest. De fleste af jer har nok stiftet bekendtskab med denne fest, enten her i efteråret, eller mens I gik på skolen, idet efterskolen og dagskolens afgangsklasser også er inviteret med til festen.

Den anden måde hvorpå foreningen lever op til sit formål, er gennem det skrift du sidder med i hånden, hvor vi har en afdeling med hilsner og andet godt, og hvor skolen fortæller om sit daglige virke.

Hvis du således ønsker at fastholde forbindelsen med skolen gennem ovennævnte elevmøde og årsskrift, gøres det ganske enkelt, ved at indbetale kontingentet på vedlagte GIRO-kort. Du vil så automatisk modtage invitation til elevmødet og næste årsskrift.

Skulle du et år ikke få betalt dit kontingent, vil du formodentlig modtage en rykker i forbindelse med indkaldelsen til næste elevmøde, men ellers kan du altid rekvirere et årsskrift fra skolen med GIRO-kort til elevforeningen. Du vil desuden kunne finde foreningens gironummer andetsteds i skriftet.

40

Med venlig hilsen
Mikael Kristiansen

Elevmøde

og Fest for Gamle Elever

Lørdag den 28. september 1985 finder dette traditionsrige arrangement sted. Mødet starter kl. 15 og festen slutter kl. 24. Det endelige program gøres først færdigt i løbet af sommeren, men så betids at alle medlemmer af elevforeningen kan få det tilsendt i en skriftlig indbydelese i god tid før mødet. Men sæt allerede nu et stort X i jeres kalender ved lørdag den 28. september, idet vi håber at se mange af jer på denne dag.

Med de bedste hilsner til alle

Søren Henriksen
Søren Henriksen

Som den opmærksomme læser af sidste års årsskrift vil have bemærket, dukkede der sidste år nogle kilder til foreningens historie op. Af dem fremgår det, at foreningen startede den 23. juli 1911, således at vi har 75-års jubilæum næste sommer.

Elevforeningens bestyrelse er allerede så småt begyndt at planlægge dette jubilæum. Bl.a. har vi besluttet at næste årsskrift skal udformes som et jubilæums-fest-skrift.

Skulle nogle af foreningens medlemmer (eller andre!) have gode idéer til hvad vi kunne have med i et sådant festskrift, - og hvad vi ivojrigt kunne have af aktiviteter i 86, er vi meget interesserede i at høre nærmere fra jer. I kan skrive eller ringe til skolen, eller til et medlem fra bestyrelsen (adresser findes andet sted i dette afsnit).

Vi holder møde i marts måned, så jo før vi hører noget, jo bedre.

Med venlig hilsen
Mikael Kristiansen

Elevforeningens Bestyrelse

Gunhild Berg Olsen (sekretær)
Byvejen 72, Gummerup
5620 Glamsbjerg

årgang 55

H.C. Jensen
Hammersvej 13, Bramdrupdam
6000 Kolding

årgang 68

Sandra Harreby Hansen
Bekkasinvej 44
5210 Odense NV

årgang 81

Lita Jølvig
Glenshøjparken 75
5620 Glamsbjerg

årgang 75

Gitte Larsen
Nyborgvej 52, 3.tv.
5000 Odense C

årgang 81

Mikael Kristiansen (formand)
Spøbjergvej 46 v. 8
8220 Brabrand

årgang 76

Lene Kjærgård Jørgensen
Svendborgvej 41
5792 Årslev

årgang 82

Som det nok er de fleste bekendt, og som det også står andre steder i årsskriftet, lever Glamsbjerg Fri-og Efterskoles Elevforening op til sit formål ("at opretholde kontakt mellem foreningens medlemmer indbyrdes, og mellem medlemmerne og skolen") på to måder. Gennem et årligt elevmøde, og gennem et årligt årsskrift.

Jeg synes det er godt at se, at der er så mange der vil komme til elevmø-

det hvert år. Efter at have været nede i en bølgedal i slutningen af halvfjerdserne, har fremmødetallet tilsyneladende stabiliseret sig på 120-130. Og så er der jo en mening med det man laver.

Man kan imidlertid også anskue sagen fra en lidt anden synsvinkel: Hvor mange kunne komme? Ja, det er selvfølgelig utrolig mange der er gået ud af Glamsbjerg Fri- og Efterskole i årenes løb, og det ville være urimeligt at forlange lige stor interesse fra alle disse. Men det har slået mig, at det er meget få af de der gik ud for mere end tre år siden der kommer, og det er meget få dagelever der kommer.

Ind imellem sker det dog anderledes. Ind imellem er der nogle 10-års, 25-års, eller andre jubilare, der møder op for at fejre mere eller mindre af deres dag sammen med os andre, og det er meget hyggeligt. Som i de tidligere år er der en flok mennesker, der til sommer kan fejre 10-års-jubilæum. Og som sædvanlig har vi skrevet til disse, og bedt dem sende en hilsen til dette skrift. Det er der desværre ikke mange der har gjort, men lad det ikke blive ved det, - benyt lejligheden til at se hinanden og skolen igen, og mød op til næste års elevmøde. Det er sjovest når man er flere!

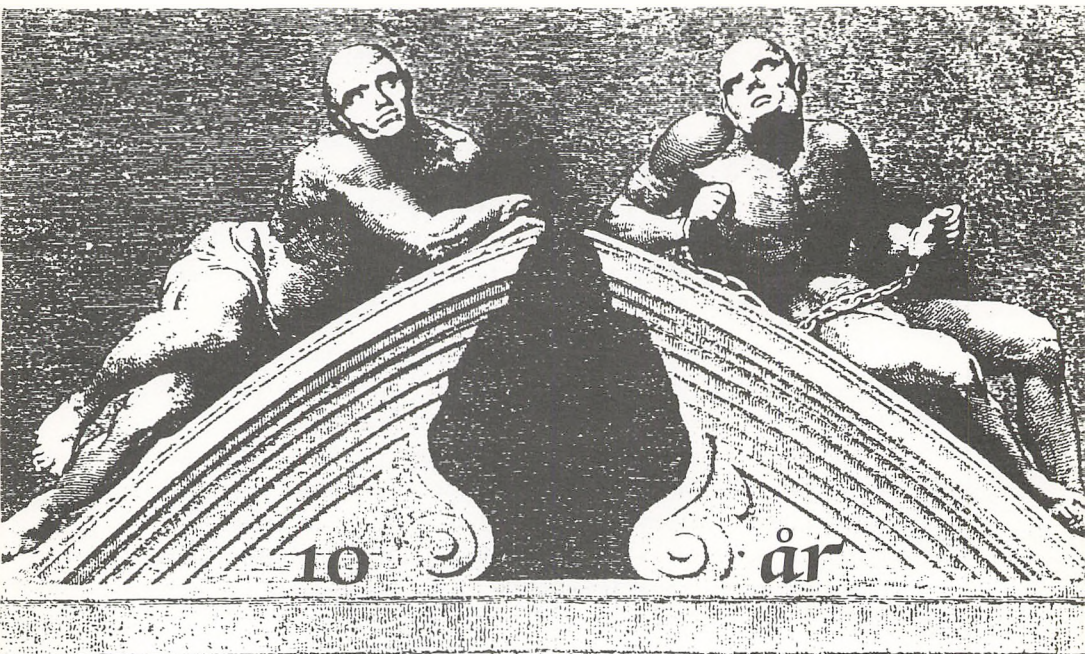
Og således fik jeg mere eller mindre elegant kantet mig over til den anden aktivitet, årsskriftet. Det overholder, ligesom elevfesten, strengt taget traditionen med at være som det plejer. Her har vi dog tænkt os en fravigelse næste år. I 1986 har foreningen jubilæum, og vi har tænkt os at starte dette "jubilæum-år" med et festskrift. Se nærmere herom andetsteds.

Jeg vil gerne slutte af med på bestyrelsens og (dermed) egne vegne, at sige skolen og dens personale, samt elevforeningens medlemmer tak for godt samarbejde i 1983. Vi håber det gode samarbejde må fortsætte!

Med venlig hilsen

Mikael Kristiansen
Formand for elevforening

Kære årsskriftslæsere

Det er vanskeligt at forstå at det allerede er 10 år siden, at vi forlod Glamsbjerg Fri- og Efterskole. Året på efterskolen står for mig som en af de bedste oplevelser jeg har haft, og det vil jeg gerne takke for her. Efter at have klaret mig ret dårligt i folkeskolens første syv år, var det en befriende oplevelse at komme til efterskolen i Glamsbjerg, hvor undervisningsformen, lærerkontakten etc. unægtelig var af en lidt anden karakter end i folkeskolen. Jeg fik modet tilbage m.h.t. skolegang og lektielæsning, og da jeg vendte tilbage til Ringe tog jeg realeksamen, hvilket jeg, før efterskoleopholdet aldrig havde troet på at jeg var i stand til.

Efter realeksamen arbejdede jeg som pæd. medhj. i en børnehave i et år. Derefter rejste jeg et år til Israel hvor jeg var i kibbutz. Da jeg kom hjem arbejdede jeg et år i en boghandel, og så gik jeg i gang med højere forberedelseseksamen. Efter afsluttet h.f. eksamen blev jeg optaget på Århus Universitet, hvor jeg nu læser medicin.

Jeg ønsker alle held og lykke i fremtiden.

Med venlig hilsen

Mette Fjord Nielsen.

Bentesvej 23, st., 8220 Brabrand

Hej Venner!

Jeg er blevet opfordret til at fortælle hvad jeg har lavet siden jeg forlod efterskolen. Det gjorde jeg i 1981 efter 9. klasse. Jeg var meget skoletræt, så jeg skulle i hvert fald ikke på gymnasiet, nej jeg ville ud og bestille noget. Jeg besluttede så at tage et år som "ung pige i huset". Jeg fik en plads hos en familie, som bestod af en far, en mor, en dreng på 3 1/2 år og en pige på 8 år + en hund. Jeg startede den 1. august og efter en uge begyndte konen at arbejde igen (på et børnehjem), så allerede da fik jeg ansvaret for husholdningen, og det vil sige at jeg skulle lave mad, bage, gøre rent, vaske tøj, købe ind, passe børn og hund og hvad enhver hjemmegående ellers passer. Datteren gik jo i skole noget af dagen, men drengen var hjemme hele tiden og han var ikke vant til at beskæftige sig selv, så samtidig med at jeg skulle passe huset skulle jeg også aktivere ham. Jeg fik ham dog lært selv at finde på noget at lege en gang imellem. Men indtil han fik lært dette havde jeg mere end nok at lave, der skulle være tryk på hvis jeg skulle nå det hele. Jeg lærte dog også noget ved at få ansvaret for at husholdningen fungerede, nemlig at organisere min tid og mine kræfter, og dette har jeg haft god brug for siden hen.

Jeg fandt nemlig ud af, at jeg egentlig godt ville lære noget mere, så jeg tog på forberedelseskursus om aftenen to gange om ugen, for at tage eksamen i dansk på 10. klasse, således at jeg kunne komme på HF.

Jeg blev optaget på HF og startede i august '82 i Middelfart. Samtidig flyttede jeg til Middelfart, hvor jeg lejede to værelser med bad og køkken. Jeg fik samtidig arbejde på Hindsgaul slot som opvasker og køkkenmedhjælper. Der arbejdede jeg i weekenden og i skoleferierne. Dette ar-

Original engraved and published by H. Wigmore, March 5, 1725, according to the

bejde sagde jeg op den 1. marts 1984, fordi jeg følte at jeg gik en stresset tid imøde med læseferie og eksamen. Lige før eksamen d. 1. maj 1984 flyttede jeg hjem til mine forældre igen, for, som min mor sagde, at blive vartet op medens jeg gik til eksamen. Det var også rart, for jeg blev fri for at tænke på vask og mad samtidig med jeg læste. Jeg kom igennem eksamen med et rimeligt resultat og beviset på dette blev en flot blomsterkrans på mit hoved. Mor havde selv lavet den, og alle mine kammerater syntes den var flot og utraditionel i forhold til deres hvide hue.

Dagen efter jeg fik mit eksamensbevis flyttede min lillesøster og jeg til Langeland, hvor vi havde fået arbejde på Tranekær slot. Min søster skulle vaske op, og jeg skulle lave mad. Efter 5 uger med masser af arbejde, var der pludselig ikke turister nok til at beskæftige os alle, så min søster og jeg blev fyret. Vi drog så hjem igen, min søster dog kun for en kort tid for hun skulle begynde på Glamsbjerg Efterskole. Men jeg blev hjemme, hvor jeg nød sommeren, og hjalp mine forældre med at få høsten i hus.

Den 3. oktober drog jeg til Frankrig for at plukke vindruer. Der var jeg i lo harde arbejdsdage, hvor jeg oplevede et internationalt samvær. Vi var ca. 35 unge plukkere fra 6 forskellige lande og med hver vores baggrund, så efter endt arbejdsdag havde vi mange hyggelige samværstimer hvor snakken gik livligt. Selvom det var utroligt hårdt for ryggen, så er jeg parat til at tage afsted igen hvis jeg får chancen. På hjemturen gjorde jeg holdt i byernes by: Paris. Jeg var der to dage hvor jeg nåede at få et lille indtryk af byen. Jeg fik set de forskellige seværdigheder som man skal se, og jeg fik besøgt et lille udsnit af alle de cafeer, som findes i Paris.

Efter min udlandsrejse var jeg hjemme en uge, hvorefter jeg startede på Viborg gymnastikhøjskole den 25/10 1984. Her skal jeg så være i ialt 20 uger, men hvad der skal ske derefter ved jeg endnu ikke. Jeg har dog planer om at starte på kiropraktoruddannelsen til september '85. Det er en uddannelse som tager mindst 5 1/2 år, og hvis der ikke sker noget uforudset, vil jeg gennemføre denne uddannelse. Og der en ting som er sikkert; når jeg har min uddannelse er jeg sikker på at få arbejde, og det er jo en rar ting i nutidens samfund!

I mine planer for fremtiden ligger dog også, at blive gift med en mand jeg kan elske hele mit liv, og med ham få en masse børn. Børnene er nemlig dem som skal forbedre verden hvis det ikke lykkes for min egen generation. At forbedre verden er også en af de ting som er en væsentlig del af min fremtidsplan.

Jeg håber at se mange af jer som læser dette til "Gammel elevfest" på Glamsbjerg 1985. På gensyn!!!

Anne Dorte Jørgensen
Viborg gymnastikhøjskole
Vinkelvej 32, 8800 Viborg.

Der ligger noget i mit baghoved og "rumsterer", et løfte, afgivet i oktober 83. Noget med at skrive om mig selv (det er jo "meget let") og da jeg for 25 år siden på denne tid, gik til eksamen, er det nok naturligt at "gøre status". Det bliver nok lidt tørt, da der er sket en sørens masse ting for mig i de 25 år, og forsøg på at gøre beretningen kortfattet, vil derfor afskære fra, at sætte lidt kolorit på, som jeg somme tider har gjort.

Jeg var ikke i humør til at skrive (som lovet) i efteråret 83, da jeg for første gang i mit liv gik arbejdsløs. Det meste af tiden gik med at skrive ansøgninger o.l., samt at gå på aftenkursus og læse "lektier" i denne forbindelse. Jeg er endnu ikke blevet skoletræt.

Hvordan det ser ud, når årsskriftet kommer på gaden, er ikke til at vide, men i skrivende stund, har jeg foretaget erhvervsskift, og jeg er meget begejstret for mit nye erhverv. Det er udfordrende, krævende (og kreativt), det er endvidere solskin, forar og alt andet behageligt.

Det er ikke let at være ung i dag - siger man - det var det så sandelig heller ikke, da jeg i 1957 blev konfirmeret. Jeg måtte kæmpe en brav kamp med mine forældre, for at "få lov" til bare at tage den 21/4 årige præliminæreksamen. Det var mest min far, som afgjort mente, at jeg (som pige) skulle i huset. Det nægtede jeg pure. Jeg kunne ikke se nogen som helst fremtid i det, og jeg hadede (det gør jeg stadig) husligt arbejde.

Jeg ville læse, min mor støttede mig forsigtigt, men økonomien var nok det mest afgørende i hendes "modstand".

Det lykkedes dog at "få lov", og det var da en dejlig dag, da jeg "fik nogle af skolepengene tilbage" i form af et legat. Daværende rektor Ol-

sen gav et godt råd med "på vejen". Det lød: Kan i ikke finde den hylde der passer jer, så forsøg at tilpasse jer den hylde i havner på.

Efter vel overstået eksamen skulle jeg være fortsat på Odense Katedral-skole, jeg var blevet optaget, og glædede mig meget. Men så sagde min far altså endeligt stop. Der var absolut ikke råd til, at jeg læste videre, min 2 år yngre bror, var ikke kommet på realskole, og så skulle jeg altså ikke gå der og "fa fine fornemmelser", nu måtte jeg også ud og bestille noget.

Jeg var helt utroligt heldig. Der var en læreplads på O. Kavli A/S, som laborantelev. Lærepladser hang absolut ikke på træerne - heller ikke den gang - og vi var trods alt ret store årgange. Min far døde en måned efter - ganske pludseligt, så det var jo et held, at jeg ikke var begyndt i Odense, da mor pludselig blev alene med 4 børn. Så vi 2 store skulle fortsætte med at klare os selv. Da elevtiden var vel overstået, blev jeg klar over, at der i løbet af få år, ville blive stor konkurrence om stillingerne som laborant. Der skulle pludselig bygges laborantskoler rundt omkring i landet, og ikke længere kun være de 2 (Århus og København), der havde været hidtil. Derfor talte jeg med vor nye chef på fabriken. Jeg spurgte, om de ville have meget imod, hvis jeg søgte væk, jeg havde jo lovet at blive i hvert fald ca. et år efter. Det var i orden, så jeg søgte - og fik - arbejde i Odense Blodbank, påbegyndte 3 nye års "elevtid", på lavere løn. Det var spændende og jeg kunne lide det. I 1963 blev Vagn og jeg gift, senere måtte jeg søge til København for at færdiggøre denne uddannelse (på dispensation, da man egentlig skulle blive det samme sted i 3 år). Vagn skulle læse i København.

Årene til 1970, hvor han blev færdig, var fyldt med arbejde og økonomiske besværligheder, såvel som en uge, hvor vi boede i et lejet Folkevognsrugbrud. Vi havde fundet en lejlighed på Jagtvej, men da vi ingen børn havde, var der besvær med bolignævnet. Efter en uges "hård kamp" med nerverne udenpå fik vi alligevel lov til at flytte vore ting fra folkevognsrugbrødet og op i lejligheden.

Januar 1971 kom så omsider den "store" dag, hvor vi havde pakket alt, og var klar til afrejsen til USA, via Italien og Frankrig. De første 3 uger gik med at vænne sig til sproget, se TV, (og lære dialekten, udtalen, og hvad man kunne købe). Efter de 3 uger gad jeg ikke gå hjemme mere, jeg kunne ikke holde det ud. Jeg begyndte at søge job, og det lykkedes at finde et spændende job indenfor basal Immunologisk forskning. Det var fantastisk, og det var tilfredsstillende. Jeg havde før afrejsen fra Danmark taget ALT, hvad jeg kunne overkomme, tidsmæssigt og økonokisk, af efteruddannelseskurser, aften- og week-ends. Det endte ret hurtigt

med en meget stor grad af selvstændig planlægning af forskningsprojekter, jeg fik både stort ansvar, og efter et par år, også nogle "fine" titler, desuden en fed løn. Da jeg i 1979 rejste fra USA, syntes jeg at jeg havde haft en dejlig tid.

Ægteskabeligt var Vagn og jeg nok vokset lidt fra hinanden gennem årene, børn havde vi af forskellige ikke fået og jeg foreslog separation, men Vagn mente, at hvis vi nu flyttede til et andet land, og han fik andet arbejde, så kunne det være, at alt blev i orden igen. Han tog til Danmark for at tale stilling med et firma, og jeg blev tilbage for at klargøre vort store hus og have til salg. Vi rejste til Danmark nogle måneder, (huset blev ikke solgt, så det stod tomt), derfra lo dage tilbage til vort dejlige hus, og så videre til Seoul, Syd - Korea.

Jeg havde i en del år leget med tanken om, at skifte fra et servicebetonet "offentligt" erhverv til det private arbejdsmarked, og havde derfor nu chancen - syntes jeg - til at forsøge, om jeg kunne realisere denne drøm. Jeg kontaktede et firma, jeg kendte, for at høre om de kunne tænke sig, at få deres produkter ind på det Syd-koreanske marked, efter nogen diskussion frem og tilbage, endte de med at blive "varme på ideen", så jeg gik i gang med en (uprofessionel) markedsanalyse, da jeg kom derover, og havde haft mine sædvanlige 3 ugers "tilvænningsperiode". Efter ialt 6 uger derovre havde jeg ikke mindre end 6 job-tilbud at vælge imellem. Det var jo ikke meningen, og jeg havde ikke søgt om arbejdstilladelse, men jeg blev enig med en professor ved det største Universitetshospital om, at jeg kunne tilknyttes instituttet som forskningskonsulent, det var der ingen problemer med, desuden havde han så 12 læger, der skulle undervises i moderne amerikansk-engelsk.

Jeg fik brug for opfindsomhed, kreativitet og meget mere, da det viste sig, at jeg skulle hjælpe nogle af "mine" fremtidige kunder med at nyopstarte laboratorier så de kunne lave de analyser, som produktet skulle bruges til, og de ikke havde de apparater, der skulle bruges, men det var sjovt og spændende, og en ordentlig udfordring, desuden skulle jeg undervise personalet i disse nye teknikker, så der var ikke tid til at kede sig.

Der var naturligvis en hel del sociale aktiviteter, som "man" også som

udlænding burde deltage i, for at lære alle de forskellige andre landes forretningsfolk at kende, så der var slet ikke tid til, at sætte sig hen og sige "hvordan går det hele". Jeg gjorde meget ud af at forstå det koreanske folks kultur, dets historiske baggrund og skikke og andre bevæggrunde for deres "opførsel", og det hjalp mig enormt meget i mit arbejde, da koreanske mænd, især mænd i "højere" stillinger, så ganske afgjort ikke er vant til at have forretningsmæssig kontakt med en kvinde, jeg vandt heldigvis også deres respekt, ellers var det ikke gået så godt, som det gjorde. Jeg var meget glad og taknemlig for, at have været så godt fundet, inden jeg tog fra USA.

Efterhånden dukkede der alligevel nogle spørgsmål op som kun kunne klares med besøg "jorden rundt", så i september tog jeg af sted på nok "en tur rundt om jorden, på den nordlige halvkugle". Besøg i Bangkok, besøg i Athen, med en afstikker til "Oraklet i Delfi", - til Danmark, besøg på det danske firma's kontor, besøg hos dr. Fl. Kissmeyer i Århus, som venligt havde givet mig lov til at komme en lille uges tid, og så på deres tekniker, få "friske videnskabelige artikler" med tilbage, og hjem til familien til konfirmation, til høstfest, osv. Derefter en tur til USA, lukke huset i Milwaukee, besøge gode venner, afskedsfest, med et noget trist indslag, for nu - mens jeg var væk - havde Vagn fundet en anden og han ville altså skilles. Besøg hos firmaets USA fabrik, for at tage nogle nye produkter med til Korea, så salget kunne videreføres også når jeg (nu noget før planlagt) måtte forlade landet igen og så den sidste tur over vandet, for at tale med Vagn, og mine kunder, "farvel-runden", hvor jeg rørt måtte konstatere, at mine kunder var parate til at lave en indsamling til at skaffe så mange penge at de kunne ansætte mig, og beholde mig der, men det kunne jeg nu ikke rigtigt overskue, så jeg sagde mine sidste farvel, fik en enkelt-billet i handen af Vagn, og drog så tilbage til Danmark, et land, som nu var mig ret ukendt, og hvor jeg ikke vidste hvordan søren jeg nogensinde igen skulle kunne finde mig til rette, finde en ny tilværelse, arbejde, osv. osv., jeg vidste bare, at jeg var nødt til at vende tilbage for at få den skilsmisse.

Da de første 3 uger var gået, og jeg havde det bedre, gik jeg så i gang. Det lykkedes at finde arbejde, men kun halvdags. Derfor kunne jeg forsøgsvis starte på at læse ved siden af. Jeg ville egentlig gerne have læst ved Universitetet i sin tid, og jeg tog så GSK for at nå det nødvendige niveau. Men efter næsten et år, måtte jeg vælge mellem arbejde og læsning, og realistisk nok kunne jeg kun se, at jeg ikke ville bryde mig om, at ende som arbejdsløs akademiker.

Jeg fik et meget spændende heldagsjob som sælger, men desværre kunne salgs-

chefen alligevel ikke lide mig. Det lykkedes mig så at finde arbejde - i Århus - sommeren 1983 (marts til aug.) tilbragte jeg med at rejse mellem Århus og Odense hver dag. Det var spændende arbejde, ved Kræftforskningsinstituttet i Århus, med søde kolleger og dejligt samarbejde. Men da august kom, var vikariatet forbi, og jeg havde ikke fundet nyt arbejde. Det tog 6 måneder og 60 ansøgninger (mindst), før jeg ved en telefonisk "ansøgning" fik mit i skrivende stund dejlige, spændende og udfordrende job. Det forener ALT hvad jeg kan ønske mig, kontakt med en masse dejlige mennesker, brug for talegaver, kreativitet og daglig køren omkring i bil på de danske landeveje. Frihed og ansvar, masser af arbejde, og en vis spænding "kan det nu køre rundt økonomisk?"

Jeg er blevet sælger indenfor vel nok en af de mest udfordrende brancher: nemlig salg af annoncer.

Jeg har fået lidt mere mod, idet jeg tog aftenkurser, og gik op til eksamen, noget usikker på resultatet. Jeg bestod dog, og kan til efteråret tilmelde mig 2 fag mere, virksomhedsøkonomi og afsætningslære. Desuden er jeg engageret i politik (også i min fritid), jeg løbetræner og svømmer - man vil jo helst holde sig i form - og i øjeblikket er livet bare dejligt. Jeg håber det også er det, når vi 25-års jubilærer mødes den sidste weekend i september. Jeg ser frem til mødet, og håber at alle møder op med deres familier, så vi kan få set hinanden an, og udveksle historier. Det vil nok også være sjovt for familierne, at se deres ægtefællers gamle klassekammerater.

Det var det meste af, hvad der er sket i de 25 år siden jeg forlod skolen med en - synes jeg selv - ret god ballast. Jeg synes selv, jeg har fået meget ud af den præliminær-eksamen som for mig virkelig har været en "forberedelses-eksamen til udgang i den store verden". Jeg håber de kommende får lige så meget ud af tilværelsen, og min er jo stadig i fuld gang, "in-kender dagen før solen går ned".

Hermed de venligste hilsener til dem, der gider læse disse mange sider.

Grete Møller Pedersen,
Skt. Jørgensgade 90 st.tv., 5000 Odense C
Tlf. (09) 14 81 70.

Minder fra en svunden tid

Lørdag den 29. september var vi 17 25-års jubilarer, der mødtes på skolen på Krengerupvej. Det sagde os ikke ret meget. Det var en skole som så mange andre, en skole uden minder, en bygning.

Efter vi havde drukket kaffe, tog vi om på Skolevej for at se, hvad der var tilbage af den gamle skole. Der var desværre kun "det nye", det helt gamle er revet ned. Men alligevel kom minderne frem, og vi prøvede at forestille os, hvor de forskellige lokaler havde været.

Vores klasseværelse, ja, vi var i flere forskellige, men det, vi huskede bedst, var "gennemgangsklassen". Som navnet siger en klasse, man gik igennem for at komme til andre lokaler. Det var et dejligt lyst lokale, men ellers kedeligt.

Ved siden af lå biologilokalet, et lille, mørkt rum, hvor der lugtede af naftalin.

Til den anden side var trappen og spisesalen. Trappen førte op til "L" og derfra op til pigegangen. Lokalet "L" var langt og smalt og med de gamle skolepulte, bord og bæk ud i et. Vi var oppe i "L" hver fredag eftermiddag. Vi havde

fredagsprøve og skiftede mellem følgende fag: dansk stil, regning, aritmetik, geometri og engelsk stil. De fredage, hvor vi havde engelsk stil, var de bedste, for da var vi færdige allerede kl. 15, ellers varede prøverne fra kl. 13 til kl. 16.

Pigegangen, den var selvfølgelig kun for de piger, der boede på skolen. Dageleverne måtte ikke komme derop.

Vi havde også en gymnastiksal. Lykke var at være fritaget for gymnastik, så kunne man få lov til at sidde oppe på balkonen og "grine af" de andre, som måtte slide i det. For enden af gymnastiksalen var der et baderum, som sjældent blev benyttet efter en gymnastiktide.

"Den nye bygning" ligger stadig på Skolevej, men den sagde os som nævnt

ikke ret meget, da vi ikke havde fast klasseværelse der, men hele skolen samledes der hver dag til morgensang, som blev holdt på den nederste gang.

Hvad er det så, der gør sådan en dag helt speciel? Selvfølgelig kommer der en masse minder frem, men det mest fantastiske er nok, at selv om vi er forskellige, kan vi stadig snakke og hygge os sammen. Vi kan snakke om både gammelt og nyt. De "gamle" venner er stadig ens venner.

Desværre er der også en ulempe ved sådan et møde, nemlig tiden. Der var alt for lidt tid, og bagefter, når man tænkte det hele igennem, var der en del ubesvarede spørgsmål.

Det var virkelig dejligt at mødes igen. Forhåbentlig går der ikke 25 år igen. Hvad om vi mødes igen i 1989?!

Mange hilsener og tak til alle for en god dag.

Efter realeksamen i 1975 arbejdede jeg på daginstitution nogle år: 3 år i Haarby børnehave og 3 år i Lærkeparkens vuggestue i Vollsmose.

Pludselig fik jeg en ide om, at det nok var ved at være tiden at påbegynde en uddannelse, hvis jeg ikke skulle søge dispensation p.g.a. alder, så jeg søgte ind på 8 forskellige uddannelser og var så heldig at blive optaget på Odense Sygeplejeskole, og der skal jeg så gå de næste 3 1/2 år.

Jeg er ikke gift, og børn har jeg heller ingen af, men der skal jo også tid til den slags.

Jeg bor sammen med Gunner, og det har jeg gjort i mange år efterhånden. Vi har boet flere steder, og i øjeblikket bor vi i Assens.

Venlig hilsen

Conny Heidtmann

Bodebjergvej 12, 5620 Glamsbjerg

P.S. Jeg er ked af, at jeg ikke kunne komme d. 29/9, men jeg fik brevet samme dag og var desværre forhindret.

Med skyldig og følt tak samt al mulig undskyldning til W. Hogarth, J.A. Wattau, Mørstrand, Kirsten Winther og diverse ukendte kunstnere.

Skulle enkelte føle sig truffet af vor spidse saks er det nok med god grund omend utilsigtet, desværre; for øvrigt har vi klippet og klistret ganske uden malice og evne.

GLAMSBJERG FRI & EFTERSKOLEs Elevforening

Regnskab for 1983/84:

Indtægter:

Overført fra 1982/83	554,70 Kr.
Elevfest 8/10	2.490,00 "
Elevskrift 1982	475,00 "
Elevskrift 1983	4.170,00 "
Rente	14,16 "
	<hr/>
	7.703,86 Kr.

Udgifter:

Betalt til skolen (elevfest 1983)	3.000,00 Kr.
Betalt til skolen (årsskrift 1983)	4.060,00 "
Blanketter (giro)	187,88 "
	<hr/>
	7.247,88 Kr.

Indtægter	7.703,86 Kr.
Udgifter	7.247,88 "
	<hr/>
	<u>455,98 Kr.</u>

Regnskabet er revideret af Niels Jørgen Mortensen
den 13. september 1984.

Herre! Duor store ere dine Gierninger!
Dg en Daare Forstaaer det ikke.
Ps. 92. v. 6. 7.